

Laodikiya — Birinci Nömrə

Yeşaya'nın Vəhy Vadisi üçün Fəlakət Peyğəmbərliyi

Jeff Pippenger

2023-08-14

Görüm vadisi haqqında yük. İndi sənə nə olub ki, hamılıqla damlara çıxmısan? Ey qarışıqlıqla dolu, iğtişəşli şəhər, şəhər! Sənin öldürülənlərin qılıncla öldürülməyib, döyüşdə ölməyib. Sənin bütün başçıların birlikdə qaçıb, ox atanlar tərəfindən əsir alınıblar; səndə tapılanların hamısı birlikdə əsir alınıb, baxmayaraq ki, uzaqlara qaçmışdılar. Buna görə dedim: Məndən üz döndərin; acı-acı ağlayacağam, xalqımın qızının viran edilməsi üzündən məni təsəlli etməyə çalışmayın. Çünki Orduların Rəbbi Xudavənd tərəfindən görüm vadisində müsibət, tapdalanma və çaşqınlıq günüdür; divarların dağıdılması və dağlara fəryad günüdür. Yeşaya 22:1–5.

Yeşaya kitabında “yük” sözü on səkkiz dəfə rast gəlinir. Bu istinadların on biri birbaşa fəlakət barədə peyğəmbərlikləri bildirir, digər yeddi istinad isə yükü çiyin üzərində daşınan bir şey kimi ifadə edir. “Yük” kimi tərcümə olunan bu istinadlardan yalnız biri çiyin üzərində daşınan bir şeyi ifadə edir və eyni zamanda fəlakət barədə peyğəmbərlikdir. Mən daşınan bir şeyi bildirən, lakin eyni zamanda fəlakət barədə peyğəmbərlik olan həmin bir istinada toxunmaq niyyətimdəyəm; buna görə də bu fərqi lap əvvəldən qeyd edirəm, baxmayaraq ki, sonralaracan bu faktlara qayıtmayacağım.

Fəsil “görmə vadisi”nin tərfi barədə qeyri-müəyyən deyil, çünki o, “Davudun Şəhəri”, eləcə də “Yerusəlim” olaraq müəyyən edilir. Görmə vadisi Daniel on birinci fəslin son altı ayəsinin tarixində Laodikeyalı Adventizmə işarədir. Yeşaya bu həlakətin kontekstini iyirminci fəsildə təqdim olunan tarixlə müəyyən etmişdir; orada o, Aşşur padşahının, Aşdod adlı Misir şəhərini ələ keçirmək üçün Tartan adlı bir hərbi başçı göndərmiş və bununla da dünyanın tədricən fəth olunmasını təsvir etmişdir.

Bazar günü qanunu Daniel 11:41-də müəyyən edilir və bu, bazar günü qanunu zamanı papalığın əlindən “qurtulan” üç qrupu müəyyən edir.

Tartan Aşdoda gəldiyi ildə (Aşşur padşahı Sarqon onu göndərdiyi zaman) və Aşdoda qarşı döyüşüb onu aldığı vaxt, elə həmin zamanda Rəbb Amoz oğlu Yeşaya vasitəsilə belə dedi: “Get, belindəki çulu çıxar və ayağındakı çarığımı çıxart.” O da belə etdi, çılpaq və ayaqyalın gəzdi. Rəbb dedi: “Qulum Yeşaya Misir və Həbəşistan üzərinə əlamət və heyrət olaraq üç il çılpaq və ayaqyalın necə gəzdisə, Aşşur padşahı da Misirliləri əsir, Həbəşliləri sürgün, cavanı da qocanı da, çılpaq və ayaqyalın, hətta ayıb yerləri açıq halda aparacaq; bu, Misirin rüsvayçılığı olacaq. Onlar öz ümidləri olan Həbəşistandan və öz iftixarları olan Misirdən qorxub xəcalət çəkəcəklər. O gün bu adanın sakini deyəcək: ‘Bax, kömək almaq üçün Aşşur padşahından qurtulmaq ümidi ilə qaçdığımız şey budur; bəs biz necə qurtulaq?’” Yeşaya 20:1–6.

Adanın sakinləri tərəfindən qaldırılan sual budur: onlar Aşşur padşahından necə xilas olsunlar; həmin padşah Daniel on birinci fəsildə həm də şimal padşahı kimi təqdim olunur.

O [şimal padşahı] həm də izzətli ölkəyə girəcək və bir çox ölkələr devriləcək; lakin bunlar onun əlindən qurtulacaq: Edom, Moav və Ammon övladlarının başçıları. Daniel 11:41.

Bu ayədə Amerika Birləşmiş Ştatlarında Bazar günü qanunu müəyyən edilir və Danielin bu mətnində nəzərə alınmağa dəyər bəzi incə çalarlar vardır. Daniel on birinci fəslin qırxıncı ayəsindən qırx üçüncü ayəsinə qədər ard-arda gələn üç ayənin hamısı “ölkələri” müəyyən edir. Qırxıncı ayədə keçmiş Sovet İttifaqını təmsil edən ölkələr 1989-cu ildə papalıq və Amerika Birləşmiş Ştatları tərəfindən süpürülüb aparıldı. Müasir tarixçilər bu faktı təsdiq edirlər.

Sonra qırx ikinci ayədə “ölkələr” sözünü tapırıq; burada bu söz, şimal padşahı (papalıq) bütün dünyanı təmsil edən Misiri ələ keçirdiyi zaman, yer kürəsinin bütün ölkələrini təmsil edir. Bu, mənə çalarlarından biridir. Mənim bu üç ayədə işarə etdiyim iki mənə çalarından digəri qırx birinci ayədə, sonra isə yenidən qırx ikinci ayədə işlədilən “xilas olmaq” sözünü əhatə edir. Hər ikisi “xilas olmaq” kimi tərcümə olunsa da, bunlar iki fərqli ivrit sözüdür. Qırx ikinci ayədə “xilas olmaq” kimi tərcümə edilən ivrit sözü heç bir qurtuluş tapmamaq mənasını verir; çünki Birləşmiş Millətləri təmsil edən “on padşah” öz bir dünya hökumətlərini papalıq vəhşisinin nəzarətinə vermək barədə razılığa gəldikdə, heç bir çıxış yolu yoxdur — heç bir qurtuluş yoxdur.

Və gördüyün on buynuz hələ padşahlıq almamış on padşahdır; lakin vəhşi heyvanla birlikdə bir saat müddətində padşahlar kimi hakimiyyət alırlar. Bunların bir fikri vardır və öz qüdrətlərini və güclərini vəhşi heyvana verəcəklər. Bunlar Quzu ilə müharibə edəcəklər, və Quzu onlara qalib gələcək; çünki O, ağaların Ağası və padşahların Padşahıdır; Onunla birlikdə olanlar isə çağırılmış, seçilmiş və sadıq olanlardır. Və o mənə dedi: Gördüyün, fahişənin üzərində oturduğu sular xalqlar, izdihamlar, millətlər və dillərdir. Və vəhşi heyvanın üzərində gördüyün on buynuz fahişəyə nifrət edəcək, onu viran və çılpaq qoyacaq, onun ətinə yeyəcək və onu odda yandıracaq. Çünki Allah Öz iradəsini yerinə yetirmək, bir razılıqda olmaq və Allahın sözləri yerinə yetənədək öz padşahlıqlarını vəhşi heyvana vermək niyyətini onların ürəklərinə qoymuşdur. Vəhy 17:12–17.

Bu “on padşah” Allahın Kəlamında dəfələrlə xatırlanır; İlyas, Əhəb hekayəsində isə İsrail padşahı olan Əhəb on qəbilənin başı idi və İzebellə evli idi. İzebel dünyanın sonunda papalıqdır, İlyas üçüncü mələyin xəbəri daşıyan elçilərdir, Əhəb isə on padşahdan ibarət bir ittifaqın başıdır. Əhəb, bazar günü qanununun peyğəmbərlik tarixində Birləşmiş Millətlər Təşkilatının rəhbəri qismində Amerika Birləşmiş Ştatlarını təmsil edir. Misir Aşşur tərəfindən zəbt edildikdə, Daniel 11:42-dəki şimal padşahı həmin anda on padşahı öz padşahlıqlarını papalıq hakimiyyətinə təslim etməyə məcbur etmiş olur.

“Son böhrana yaxınlaşdıqca, Rəbbin vasitələri arasında ahəng və birliyin mövcud olması həyatı əhəmiyyət daşıyır. Dünya fırtına, müharibə və ixtilaf doludur. Lakin bir baş altında — papalıq hakimiyyəti altında — xalq Allahın şahidlərinin təmsalında Ona qarşı çıxmaq üçün birləşəcək. Bu birlik böyük mürtəd tərəfindən möhkəmləndirilir. O, həqiqətə qarşı müharibə aparmaq üçün öz adamlarını birləşdirməyə çalışarkən, onun müdafiəçilərini parçalamaq və

dağıtmaq üçün fəaliyyət göstərəcək. Qısqanlıq, pis zənn, böhtançı danışq onun tərəfindən ixtilaf və parçalanma yaratmaq üçün qızışdırılır.” Testimonies, cild 7, 182.

Qırx birinci ayədə biz “xilas olmaq” sözünə rast gəlirik və qırx ikinci ayədə də “xilas olmaq” sözünü görürük, lakin bunlar iki fərqli ibrani sözüdür. Qırx birinci ayədə “xilas olmaq” kimi tərcümə edilən söz, sanki sürüşkənlik vasitəsilə xilas olma mənasını verir. Yeşaya kitabının iyirminci fəslinin altıncı ayəsində “xilas olmaq” kimi tərcümə edilən söz də budur. “O gündə” “bu adanın sakini” soruşur ki, Daniel on birdə və Müqəddəs Yazının bir sıra başqa parçalarında göstəriləyi kimi, “o gündə” dünyanı getdikcə fəth edən Aşşurludan necə xilas ola bilərlər.

Daniel on bir, qırx birinci ayədə papalıq, yaxud Danielin onu təsvir etdiyi kimi şimal padşahı, yaxud Yeşayanın onu təsvir etdiyi kimi Aşşurlu, Birləşmiş Ştatları təmsil edən “şöhrətli ölkə”ni fəth edərkən, iki qrup müəyyən edilir.

O, həmçinin o şöhrətli diyara daxil olacaq və bir çox ölkələr devriləcək; lakin bunlar onun əlindən qurtulacaq: Edom, Moav və Ammon övladlarının başçıları. Daniel 11:41.

Biri devrilən “çoxluq”dur, digər qrup isə “Edom, Moav və Ammon övladlarının başçıları” kimi təqdim olunur. Bazar günü qanunu zamanı Vəhy 18:4 Babilə hələ də olanları “oradan çıxmağa” çağırır.

Və mən göydən başqa bir səs eşitdim; deyirdi: “Ey Mənim xalqım, ondan çıxın ki, onun günahlarına şərik olmayasınız və onun bəlalərindən sizə də yetişməsin.” Vəhy 18:4.

Edom, Moab və Ammon övladlarının başçıları sürüşkənliklə xilas olanlardır; necə ki, Yeşaya iyirmidə adanın xalqları da bunu etməyə ümid edirlər.

Qırx birinci ayədə istinad etdiyim digər incə məna budur ki, qırxıncı, qırx birinci və qırx ikinci ayələrdə “ölkələr” sözü ilə qarşılaşırıq, lakin qırx birinci ayədə bu, əlavə edilmiş bir sözdür, Danielin orijinal sözlərində yoxdur və oraya aid deyil. Sovet İttifaqının süqutu zamanı qırxıncı ayənin yerinə yetməsi ilə bir çox ölkələr devrildi və papalıq Birləşmiş Millətlər Təşkilatını ələ keçirdikdə bir çox ölkələr tutulur. Lakin Amerika Birləşmiş Ştatlarında bazar günü qanunu zamanı devrilən “çoxları” çoxlu ölkələr deyil; onlar yalnız Yeddinci Gün Adventistləri ola bilərlər.

“Əgər həqiqətin nuru sizə təqdim edilibsə, dördüncü əmrin Şənbəsini aşkara çıxarıbsa və Allahın Kəlamında bazar gününə riayət üçün heç bir əsas olmadığını göstəribsə, lakin siz yenə də yalançı şənbədən yapışırsınızsa, Allahın ‘Mənim müqəddəs günüm’ adlandırdığı Şənbəni müqəddəs tutmaqdan imtina edirsinizsə, siz vəhşi heyvanın nişanını qəbul edirsiniz. Bu nə vaxt baş verir? Sizdən bazar günü əməkdən əl çəkməyi və Allaha ibadət etməyi tələb edən fərmana itaət etdiyiniz zaman, halbuki Müqəddəs Kitabda bazar gününün adı iş günündən başqa bir şey olduğunu göstərən bircə kəlmə belə olmadığını bilirsiniz, onda siz vəhşi heyvanın nişanını almağa razılıq verirsiniz və Allahın möhürünü rədd edirsiniz.” Review and Herald, 13 iyul 1897.

Yeddinci Gün Adventist kilsəsinin hər bir üzvü kilsənin vəftiz olunmuş üzvü olduqları zaman Şənbə doktrinasını qəbul etmişdir və Şənbə ilə bağlı “həqiqət işığı”na görə məsuliyyət daşıyır.

“Şənbənin dəyişdirilməsi Roma kilsəsinin hakimiyyətinin əlaməti və ya nişanıdır. Dördüncü əmrin tələblərini anlayaraq həqiqi Şənbənin yerinə saxta şənbəni saxlamağı seçənlər, bununla yalnız onun əmri ilə təyin edilmiş olan həmin hakimiyyətə ehtiram göstərirlər. Vəhşinin nişanı papalığ şənbəsidir; bu şənbə Allahın təyin etdiyi günün yerinə dünya tərəfindən qəbul edilmişdir.

“Heç kəs hələ vəhşi heyvanın nişanını almamışdır. Sınaq vaxtı hələ gəlməmişdir. Hər bir kilsədə, Roma Katolik birliyi də istisna olunmamaqla, həqiqi məsihçilər vardır. Heç kim işığı almadan və dördüncü əmrin məcburiliyini görmədən məhkum edilmir. Lakin saxta şənbəni məcburi edən fərman verildiyi zaman və üçüncü mələyin uca fəryadı insanları vəhşi heyvana və onun surətinə ibadət etməkdən xəbərdar etdiyi zaman, yalanla həqiqət arasındakı xətt açıq-aşkar çəkiləcəkdir. O zaman hələ də itaətsizlikdə qalmaqla davam edənlər vəhşi heyvanın nişanını alacaqlar.

“Sürətli addımlarla bu dövrə yaxınlaşırıq. Protestant kilsələri saxta bir dini dəstəkləmək üçün dünyəvi hakimiyyətlə birləşdikdə — elə bir dini ki, ona qarşı çıxdıqları üçün onların əcdadları ən şiddətli təqiblərə məruz qalmışdılar — o zaman papalığ şənbəsi kilsə ilə dövlətin birləşmiş hakimiyyəti tərəfindən məcburi şəkildə tətbiq ediləcəkdir. Milli bir dönüklük baş verəcək və bu, yalnız milli fəlakətlə nəticələnəcəkdir.” Manuscript 51, 1899.

Bazar qanunu zamanı üçüncü mələyin nuruna görə məsul tutulan yeganə insanlar Yeddinci Gün Adventistləridir, çünki yalnız həmin vaxt Adventizmdən kənarda olanlara üçüncü mələyin sınağı təqdim olunacaqdır. Bazar qanunu zamanı devrilən “çoxları” Laodikeyalı Adventistləridir, çünki “mühakimə Allahın evindən başlayır.”

Beləcə, sonuncular birinci, birincilər isə sonuncu olacaq; çünki çoxları çağırılmışdır, lakin azları seçilmişdir. Matta 20:16.

Yeşaya, papalığın dünyanı tədricən zəbt etməsi ilə bağlı olaraq Misir və Efiopiya üçün “əlamət və möcüzə”dir. Misir Birləşmiş Millətlər Təşkilatıdır; Efiopiya Amerika Birləşmiş Ştatlarıdır və Aşşur papalıqdır. Həmin peyğəmbərlik tarixinin kontekstində Yeşaya bir sıra fəlakət peyğəmbərliklərini bəyan etməyə başlayır. İyirmi ikinci fəsil bazar günü qanunu zamanı devrilən Laodikeyalılar və “Edomu, Moabı və Ammon övladlarının başçılarını” Babildən çağırıb çıxaran Filadelfiyalılar haqqındadır.

Laodikeya Adventizmi xilas olunmaq üçün zəruri xarakterdən məhrumdur və Bazar qanunu zamanı onlar Rəbbin ağzından qusulub atılırlar. Mən bu həqiqəti yalnız növbəti məqamı vurğulamaq üçün qeyd edirəm. Yeşaya iyirmi iki Laodikeyanın itirilməsinin başqa bir səbəbini göstərir, çünki məhvedici peyğəmbərlik “görmə” vadisinə qarşıdır. İbranicedə “görmə” kimi tərcümə edilən iki əsas söz vardır. Bunlardan biri peyğəmbərlik hadisələrinin ardıcılığını, digəri isə Məsihin görüntüsünü ifadə edir. Biri kilsədən xaricdə, digəri isə kilsənin daxilindədir. İyirmi ikinci fəsildəki söz peyğəmbərlik hadisələrini ifadə edən görmədir və Süleymanın Məsəlləri kitabında “görmə” kimi tərcümə edilən sözlə eyni sözdür.

Vəhy olmayan yerdə xalq həlak olar; lakin qanunu qoruyan nə bəxtiyardır. Süleymanın Məsəlləri 29:18.

“Vadiyi-röyanın yükü” dünyanın sonunda Allahın kilsəsində olan iki ibadətçi sinfini müəyyən edən peyğəmbərlikdir. Şebna ilə təmsil olunan bir sinif Laodikeyadır, digər sinif isə Hilqiyanın oğlu Elyaqimlə təmsil olunan Filadelfiyadır. Fəsildə bu iki sinif arasındakı fərq, əlbəttə, on bakirə məsələndəki eyni fərqdır. Bir sinif gecə yarısında yağa malikdir, o biri sinif isə malik deyil. “Yağ” bir rəmz olaraq, yerləşdiyi kontekstdən asılı olaraq müxtəlif həqiqətləri təmsil edir, lakin Yeşaya iyirmi ikidə on bakirənin “yağı” “röya” sözü ilə təmsil olunur. Bir sinif “yağa” malikdir, o biri isə malik deyil.

“Bütün yer üzünün Rəbbinin yanında duran məsh olunmuşlar bir zamanlar örtən keruv kimi Şeytana verilmiş mövqeyə malikdirlər. Taxtını əhatə edən müqəddəs varlıqlar vasitəsilə Rəbb yer üzünün sakinləri ilə daimi əlaqə saxlayır. Qızıl yağ Allahın imanlıların çıraqlarını sönməyib getməmələri və titrəyib ölməmələri üçün təmin etdiyi lütfü təmsil edir. Əgər bu müqəddəs yağ Allahın Ruhunun xəbərləri ilə göydən tökülməsəydi, şərq qüvvələri insanlar üzərində tam hökmranlıq edərdi.

Allahın bizə göndərdiyi xəbərləri qəbul etmədiyimiz zaman, Ona hörmətsizlik göstərilmiş olur. Beləliklə, O’nun ruhlarımıza tökərək qaranlıqda olanlara çatdırmağımızı istədiyi qızıl yağ rədd etmiş olur. “Budur, bəy gəlir; onu qarşılamağa çıxın” çağırışı gəldikdə, müqəddəs yağ almamış, Məsihin lütfünü ürəklərində əziz tutmamış olanlar, ağılsız bakirələr kimi, Rəbblərini qarşılamağa hazır olmadıqlarını görəcəklər. Onların özlərində o yağ əldə etməyə güc yoxdur və həyatları məhvə uğrayır. Lakin əgər Allahın Müqəddəs Ruhu dilənərsə, əgər Musa kimi yalvarsaq, “Mənə Öz izzətini göstər”, Allahın məhəbbəti ürəklərimizə töküləcəkdir. Qızıl borular vasitəsilə qızıl yağ bizə çatdırılacaqdır. “Nə qüdrətlə, nə də güclə, ancaq Mənim Ruhumla, deyir Ordular Rəbbi.” Salehlik Günəşinin parlaq şüalarını qəbul etməklə, Allahın övladları dünyada işıqlar kimi parlayırlar.” Review and Herald, 20 iyul 1897.

Peyğəmbərlərin ruhları bir-biri ilə uzlaşır və Zəkəriyyənin iki məsh olunmuşu həm də Vəhy kitabının on birinci fəslindəki iki şahiddir.

“İki şahid barədə peyğəmbər daha sonra belə bəyan edir: “Bunlar yerin Allahının önündə duran iki zeytun ağacı və iki şamdanıdır.” Məzmurçu demişdir: “Sənin sözün ayaqlarıma چراق, yoluma işıqdır.” Vəhy 11:4; Məzmur 119:105. Bu iki şahid Əhdi-Ətiq və Əhdi-Cədid Müqəddəs Yazılarını təmsil edir. Hər ikisi Allahın qanununun mənşəyi və əbədiyyəti barədə mühüm şahidlikdir. Hər ikisi həmçinin xilas planına da şahidlik edir. Əhdi-Ətiqdəki simvolik tiplər, qurbanlar və peyğəmbərliklər gələcək bir Xilaskara işarə edir. Əhdi-Cədidin İncilləri və Məktubları isə tip və peyğəmbərliklə əvvəlcədən xəbər verilmiş dəqiq şəkildə gəlmiş bir Xilaskardan bəhs edir.” Böyük Mübarizə, 267.

Zəkəriyyənin iki məsh olunmuşu Vəhy kitabının birinci fəslində təsvir olunan çatdırılma prosesini təmsil edir. Tarixi hadisələrin peyğəmbərlik “görümü” olan “yağ” Əhdi-Ətiq və Əhdi-Cədid vasitəsilə ötürülür. Vəhy on birinci fəsildə bu iki şahid kontekstdən çıxış edilərək Musa və İlyas kimi müəyyən edilir. Musa və İlyas özlüyündə bir simvoldur.

Birlikdə, məsələn, Dəyişilmə dağında və ya Vəhy 11-də təmsil olunduqda, onlar iki fərqli həqiqətin rəmzləridir. Dağda onlar bazar qanunu böhranı zamanı olan şəhidləri və yüz qırxdörd min nəfəri təmsil edirlər, halbuki Vəhy 11-də Əhdi-Ətiq və Əhdi-Cədid təmsil edirlər. Lakin

Adventizm üçün onlar bundan da artıq mənanı ifadə edirlər. Yəhudilər üçün iki şahid “qanun və peyğəmbərlər” idi və Əhdi-Ətiqi təmsil edirdi, xristianlar üçün iki şahid isə Əhdi-Ətiq və Əhdi-Cədid idi, lakin Adventizm üçün iki şahid Allahın kəlamı və İsanın şəhadətidir. Buna görə Yəhya Patmosda idi.

Mən Yəhya, həm sizin qardaşınız, həm də İsa Məsihdə məşəqqətdə, Padşahlıqda və səbirdə şərikiniz, Allahın kəlamı və İsa Məsihin şəhadəti uğruna Patmos adlanan adada idim. Vəhy 1:9.

Yeşaya iyirmi ikidə Musa və İlyasın iki şahidi təmsil olunur, hərçənd bu, yalnız fəsilə Alfa və Omeqa prinsipini tətbiq etdiyiniz təqdirdə dərk oluna bilər. İsanın Emmausa gedən yolda şagirdlərinə peyğəmbərlik hadisələrinin “görüm”ünü izah etməyə haradan başladığını nəzərə alın.

“Müqəddəs Kitab tarixinin lap Alfası olan Musadan başlayaraq, Məsih bütün Müqəddəs Yazılarda Özünə dair olanları şərh etdi.” The Desire of Ages, 796.

İlyas, Rəbbin böyük və dəhşətli günündən əvvəl görünən peyğəmbərdir; onun xəbəri Alfa və Omeqa prinsipinə əsaslanır və ataların (alfa) ürəklərini övladlara (omeqa) yönəldir. Musa və İlyas Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin alfa və omeqasını təmsil edirlər. Əgər bunu eşidə bilərsinizə, Musa William Miller idi. Həm Musa, həm də Miller öldü və hər ikisi ilham vasitəsilə xilas olunmuş kimi tanındı. Musa, əlbəttə, ölümündən dərhal sonra dirildildi, lakin mələklər Millerin qəbri ətrafında onun dirilməsinə qədər gözləyirlər. İlyas, Rəbbin böyük və dəhşətli gününün gəlişindən əvvəlki son xəbərçini təmsil edir.

“Yəhudilər Allahın Kəlamında əvvəlcədən bildirilmiş olan xəbərin elanını dayandırmağa çalışdılar; lakin peyğəmbərlik yerinə yetməlidir. Rəbb buyurur: «Budur, Rəbbin böyük və dəhşətli günü gəlməzdən əvvəl Mən sizə peyğəmbər İlyası göndərəcəyəm» (Malaki 4:5). Kimsə İlyasın ruhu və qüdrəti ilə gəlməlidir və o zühur etdikdə, insanlar belə deyə bilərlər: «Sən həddindən artıq ciddisən, Müqəddəs Yazıları düzgün şəkildə şərh etmirsən. Qoy sənə xəbərini necə təbliğ etməli olduğunu deyim.»”

“Allahın işi ilə insanın işini ayırd edə bilməyən çoxları vardır. Allahın mənə verdiyi kimi həqiqəti söyləyəcəyəm və indi deyirəm: əgər siz nöqsan axtarmaqda, ixtilaf ruhu bəsləməkdə davam etsəniz, həqiqəti heç vaxt tanımayacaqsınız. İsa şagirdlərinə dedi: “Sizə söyləyəcək hələ çox şeyim var, amma siz indi bunlara tab gətirə bilməzsınız” (Yəhya 16:12). Onlar müqəddəs və əbədi şeyləri dəyərləndirəcək vəziyyətdə deyildilər; lakin İsa Təsəlliverəni göndərəcəyinə vəd verdi; O, onlara hər şeyi öyrədəcək və Özünün onlara dediyi hər şeyi onların xatirəsinə gətirəcəkdə. Qardaşlar, biz öz etibarımızı insana bağlamamalıyıq. “İnsandan əl çəkin; çünki onun nəfəsi burnundadır; axı o nəyə görə hesab olunsun?” (Yeşaya 2:22). Siz çarəsiz canlarınızı İsadən asmalısınız. Dağda bir bulaq varkən vadinin çeşməsindən içmək bizə yaraşmaz. Gəlin alçaq axarlardan uzaqlaşaq; gəlin daha uca mənbələrə gələk. Əgər başa düşmədiyiniz, razılaşmadığınız bir həqiqət nöqtəsi varsa, araşdırın, Müqəddəs Yazını Müqəddəs Yazı ilə müqayisə edin, həqiqət şaxtasını Allahın Kəlamı mədəninin dərinliklərinə endirin. Özünüzü və fikirlərinizi Allahın qurbangahı üzərinə qoymalı, əvvəlcədən formalaşdırdığınız təsəvvürləri kənara qoymalı və Göyün Ruhunun sizi hər bir həqiqətə yönəltməsinə imkan verməlisiniz.” Selected Messages, kitab 1, 412.

Yeşaya iyirmi ikidə Şebna və Elyaqim dünyanın sonunda, şimal padşahı Yerusəlim üzərinə yürüş edərkən, Adventizm daxilindəki müdrikləri və ağılsızları təmsil edirlər. Hilqiyanın oğlu Elyaqim “görümə” malik idi, Şebna isə deyildi.

Vəhysin olmadığı yerdə xalq həlak olar; amma Qanuna riayət edən nə bəxtiyardır. Süleymanın məsəlləri 29:18.

Bu ayənin peyğəmbərlik xəbəri, yəni “görüm”ü iki məsələyə yönəlir. Sən peyğəmbərlik nurunun artımını anlayırsan və yaşayırsan; əgər anlamırsansa — ölürsən. Əgər anlamırsansa, onda bazar günü qanunu sınağında Şənbəni qorumağa hazır ola bilməzsən. O zaman “çox gec” olacaq. Laodikeyalı Adventistlər bazar günü qanunu zamanı məğlub edildikdə, “həqiqət görüm”ünü rədd etdiklərinə görə qanunu da rədd edirlər. Onların yağı yoxdur; onlar möhlət bağlanmazdan az əvvəl möhürü açılan bilik artımını anlamırlar.

Çünki sən deyirsən: Mən zənginəm, var-dövlətimi artırmışam və heç nəyə ehtiyacım yoxdur; və bilmirsən ki, bədbəxt, yazıq, yoxsul, kor və çılpac olan sənsən. Vəhy 3:17.

Yeşayanın əlaməti bu idi ki, o, üç il ərzində çılpac və ayaqyalın gəzdi. O bunu, onun peyğəmbərlik xəbərdarlığı ilə xəbərdar ediləcək olanları xəbərdar etmək üçün etdi ki, əgər siz peyğəmbərlik hadisələrinin görüntüsünü dərk etməsəniz, bazar qanununa gəlib əsirə çevriləcək və yazıq, bədbəxt, yoxsul, kor və çılpac bir vəziyyətdə aparılıb gedəcəksiniz. Yeşaya öz dövrünün tarixi üçün bir əlamət və möcüzə idi, lakin daha artıq dərəcədə dünyanın sonu üçün.

Bütün bunlar onlara nümunə olaraq baş verdi; və üzərinə dövrlərin sonu gəlmiş bizlərə ibrət olsun deyər yazıldı. 1 Korinfilərə 10:11.

İyirmi ikinci fəslin ilk beş ayəsində Davudun şəhəri olan Yerusəlim “qarmaqarışıq”, “şən bir şəhər”, “təlatümlə” dolu bir şəhər kimi təqdim edilir. Dünyapərəstlərin belə işlətdiyi klassik bir Müqəddəs Kitab ifadəsi bu fəsildə “şən”, “qarmaqarışıq”, “təlatümlə” dolu şəhəri təmsil etmək üçün istifadə olunur; belə ki, on üçüncü ayədə olanlar sevinclə deyirlər: “gəlin yeyək və içək; çünki sabah öləcəyik.” Lakin onlar şən olsalar da, adamları qılıncla da deyil, döyüşdə də deyil, öldürülür; buna görə də Yeşaya bu sualı verir: “Sənə nə olub?”

Onlara hər nə bəla üz vermişdirsə, bu, onların damlara çıxmasına səbəb olmuşdur. Damlara çıxmaq günəşə, aya və ulduzlara ibadətənin simvoludur; bu, spiritizmin simvoludur. Bu parçaya görə, adventizm mənəvi aldanış altındadır.

Damların üstündə göylərin qoşununa səcdə edənləri; həm Rəbbə səcdə edib Ona and içənləri, həm də Malxama and içənləri; Rəbdən geri dönənləri; və Rəbbi axtarmayanları, Onu soruşub-araşdırmayanları.

Xudavənd Rəbbin hüzurunda sus; çünki Rəbbin günü yaxındır; çünki Rəbb bir qurban hazırlamış, Öz qonaqlarını dəvət etmişdir. Və Rəbbin qurbanı günündə belə olacaq ki, Mən başçıları, padşahın övladlarını və yad libas geyinənlərin hamısını cəzalandıracağam. Həmin gündə mən ağalarının evlərini zorakılıq və hiylə ilə dolduran, astananın üstündən atılanların hamısını da cəzalandıracağam. Sefanya 1:5–9.

Bazar qanunu böhranı zamanı, Yerusəlimlə təmsil olunan Adventizm “görüm vadisi”ndədir. “Yağ” və ya “görüm” ilə təmsil olunan peyğəmbərlik xəbərini rədd edənlər, Paulun İkinci Salonikililərdə müraciət etdiyi spiritizmi tətbiq edirlər. Orada həmçinin həqiqətin məhəbbətini qəbul etməmiş olanları (Şebna) da tapırıq.

Və buna görə də Allah onlara güclü bir azğınlıq göndərəcək ki, yalana inansınlar; belə ki, həqiqətə iman etməyib, haqsızlıqdan zövq alanların hamısı məhkum edilsin. 2 Salonikililərə 2: 11, 12.

Əlbəttə, Pavelin işlətdiyi “həqiqət” sözü, İbranicədəki “həqiqət” sözündən götürülmüş yunan sözüdür; həmin İbrani sözü isə Alfa və Omeqanı təmsil edən üç İbrani hərfinin birləşdirilməsi ilə yaranmışdır. Alfa və Omeqa prinsipini təmsil edən “həqiqət”in rədd edilməsi Laodikiyalılara güclü azğınlıq gətirir və bu azğınlıq spiritizmdir.

“Peyğəmbər Yeşaya belə deyir: «Sizə: “Tanış ruhlara malik olanlara, cikkildəyib pıçıldayan cadugərlərə müraciət edin”, — dedikdə, məgər bir xalq öz Allahına müraciət etməməlidirmi? Dirilər üçün ölümlərəmi? Qanuna və şəhadətə! Əgər onlar bu sözə uyğun danışmırlarsa, bunun səbəbi onlarda nurun olmamasıdır». Yeşaya 8:19, 20. Əgər insanlar Müqəddəs Yazılarda insanın təbiəti və ölümlərin vəziyyəti barədə bu qədər aydın şəkildə bəyan olunmuş həqiqəti qəbul etməyə hazır olsaydılar, spiritizmin iddialarında və zahürlərində Şeytanın qüvvə, əlamətlər və yalançı möcüzələrlə fəaliyyət göstərdiyini görərdilər. Lakin cismani qəlbə bu qədər xoş gələn azadlıqdan əl çəkməkdənsə və sevdikləri günahlardan imtina etməkdənsə, saysız-hesabsız insanlar gözlərini nura yumur və xəbərdarlıqlara məhəl qoymadan düz yollarına davam edirlər; bu vaxt Şeytan öz torlarını onların ətrafında hörür və onlar onun ovuna çevrilirlər. «Onlar xilas ola bilmək üçün həqiqət məhəbbətini qəbul etmədiklərinə görə», buna görə də «Allah onlara güclü azğınlıq göndərəcək ki, yalana inansınlar». 2 Salonikililərə 2:10, 11.” Böyük Mübarizə, 559.

Yeşaya iyirmi ikidə şən şəhərin adamları qətlə yetirilir, lakin döyüşdə və ya qılıncı deyil; onlar birlikdə bağlanır və qaçmış başçıları ilə birgə qətlə yetirilirlər.

“Əgər kilsə dünyanınkına bənzər bir yol tutsa, eyni aqibəti paylaşacaqdır. Xeyr, daha doğrusu, onlar daha böyük nur aldıqları üçün, cəzaları tövbə etməyənlərindən daha ağır olacaqdır.

“Biz bir xalq olaraq yer üzündəki hər bir başqa xalqdan əvvəl həqiqətə malik olduğumuzu etiraf edirik. O halda həyatımız və xarakterimiz belə bir imanla ahəng içində olmalıdır. Salehlərin səmavi anbar üçün qiymətli taxıl kimi dərzilərə bağlanacağı, pislərin isə əlaq otu kimi son böyük günün odları üçün yığılacağı gün artıq lap yaxınlaşmışdır. Lakin buğda ilə əlaq otu “biçinə qədər birlikdə böyüyür.”” Testimonies, 5-ci cild, 100.

Yeşaya iyirmi ikidəki rəhbərlik “oxatanlar” tərəfindən bir-birinə bağlanmışdır. Şebna ev üzərində rəhbər kimi tanındılar və onun mövqeyi Xilqiyanın oğlu Elyaqimə veriləcəkdir. Yeşaya iyirmi ikidə peyğəmbərlik hadisələrinin “görüm” ilə təmsil olunan peyğəmbərlik xəbəri şimal padşahı yaxınlaşarkən Yerusəlimdə iki sinif ibadət edən meydana çıxarmışdır. Bir sinif səmavi anbara, digəri isə son günlərin odlarına bağlanır. Pisləri bağlayan isə “oxatanlar” olmuşdur ki, bu da Allahın Kəlamında İslamın çoxsaylı rəmzlərindən biridir.

Qedar övladlarının kamançaçılarının sayından qalan qalıq, o cəngavər kişilər, azalacaq; çünki bunu İsrailin Rəbbi Allah söyləmişdir. Yeşaya 21:17.

Və bunlar İsmailin oğullarının adlarıdır; nəsilərinə görə, öz adları ilə: İsmailin ilk oğlu Nebayot; və Kedar, Adbeel, Mibsam, Mişma, Duma, Massa, Hadar, Tema, Yetur, Nafiş və Kedema. Bunlar İsmailin oğullarıdır və şəhərlərinə görə, qalalarına görə bunlar onların adlarıdır; öz tayfalarına görə on iki başçı. Yaradılış 25:13–16.

Adventizmin rəhbərliyi, İslamın 11 sentyabr 2001-ci ildə Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin yerinə yetməsi olaraq Amerika Birləşmiş Ştatlarına hücum etdiyi xəbərini rədd etdikdə, oxatanlar tərəfindən bağlandı. 11 sentyabr hücumu 1989-cu ildə, Sovet İttifaqının süqutu zamanı möhürdən açılan xəbərin təsdiqi idi. İslamın 11 sentyabr hücumu, İslamın məhdudlaşdırılması ilə bağlı bir peyğəmbərliyin Millerin əsas peyğəmbərlik qaydasını — bir günün bir ili təmsil etdiyini — təsdiq etməklə birinci mələyin xəbərinə qüdrət verdiyi 11 avqust 1840-cı ilə paralel idi. 11 avqust 1840, günün bir il üçün olduğu prinsipinə əsaslanan əvvəlcədən bildirilmiş bir hadisənin yerinə yetməsi idi. Bu yerinə yetdikdə, birinci mələyin xəbəri dünyadakı hər bir missiya məntəqəsinə çatdırıldı.

11 Sentyabr Adventizmə bəyan etmək üçün verilmiş “görmənin” əsas qaydasını təsdiqlədi. Həmin qayda budur ki, tarix təkrarlanır. Bir günün bir ilə bərabər olması prinsipi 11 avqust 1840-cı ildə təsdiq edildikdə, Vəhyin onuncu fəslindəki qüdrətli mələk enərək Millerin hökm saatı xəbərinin gücləndirilməsini işarələdi; beləliklə, bu, 11 Sentyabrda Vəhyin on səkkizinci fəslindəki mələyin enməsinə əvvəlcədən tərənnüm edən bir nümunə oldu.

“Mənim Nyu-Yorkun gelgit dalğası ilə süpürülüb aparılacağını bəyan etdiyim sözü haradan çıxır? Mən bunu heç vaxt deməmişəm. Mən orada ucaldılan böyük binalara, qat-qat yüksəlməsinə baxarkən demişəm: ‘Rəbb yer üzünü dəhşətli surətdə sarsıtmaq üçün qalxdığı zaman necə dəhşətli səhnələr baş verəcək! O zaman Vəhy 18:1–3 ayələrinin sözləri yerinə yetəcək.’ Vəhy kitabının on səkkizinci fəslinin hamısı yer üzünün başına gəlməkdə olanlar barədə bir xəbərdarlıqdır. Lakin Nyu-Yorkun başına gələcək şeylərlə bağlı mənə xüsusi olaraq heç bir nur verilməmişdir; yalnız bunu bilirəm ki, bir gün oradakı böyük binalar Allahın qüdrətinin döndərib alt-üst etməsi ilə yıxılacaq. Mənə verilən nurdan bilirəm ki, dünyada məhv vardır. Rəbbdən gələn bir söz, Onun qüdrətli gücünün bir toxunuşu, və bu nəhəng tikililər yerlə-yeksan olacaq. Elə səhnələr baş verəcək ki, onların dəhşətini təsəvvür belə edə bilmərik.” Review and Herald, 5 iyul 1906.

Əlbəttə, İslam haqqında deyiləsi bundan çoxdur, lakin Şebna, tarixin təkrarı əsasında qurulan peyğəmbərlik tarixinin “görümünü” rədd edənləri təmsil edir; bu isə tarix təkrarının əsas həqiqəti ilə müşayiət olunur — bir şeyin başlanğıcı onun sonunu təsvir edir. 11 avqust 1840-cı ildə İslamın cilovlanması Vəhy onuncu fəslin mələyini endirdi, 11 sentyabrda İslamın sərbəst buraxılması isə Vəhy on səkkizinci fəslin mələyini endirdi.

Və mən dedim: Eşidin, rica edirəm, ey Yaqubun başçıları və İsrail evinin hökmdarları! Məhz sizin üçün deyilmi hökmü bilmək? Siz yaxşıdan nifrət edir, şəri sevirsiniz; onların dərisini üstlərindən, ətinə isə sümüklərinin üstündən soyursunuz; xalqımın ətinə də yeyirsiniz, dərilərini üstlərindən soyursunuz; sümüklerini qırır, qazan üçün doğranan kimi, qazan içindəki ət kimi parça-parça edirsiniz. O zaman onlar Rəbbə fəryad edəcəklər, amma O, onlara cavab

verməyəcək; öz əməllərində pis davrandıqlarına görə, həmin vaxt üzünü onlardan gizlədəcək. Rəbb xalqımı azdıran peyğəmbərlər barəsində belə deyir: dişləri ilə dişləyib “Sülh!” deyərək hayqıranlar, ağızlarına bir şey qoymayana isə ona qarşı müharibə hazırlayanlar. Buna görə gecə üzərinizə çökəcək ki, vəhy görməyəsiz; qaranlıq olacaq ki, fal açma bilməyəsiz; günəş peyğəmbərlərin üzərinə batacaq, gündüz onların üzərinə qaralacaq. Onda görücülər utanacaq, falçılar xəcalətində qalacaqlar; bəli, hamısı dodaqlarını örtəcəklər, çünki Allahdan cavab yoxdur. Amma mən, həqiqətən, Rəbbin Ruhunu vasitəsilə qüdrətlə, hökm və cəsarətlə doluyam ki, Yaquba onun üsyanını, İsrailə isə onun günahını bildirim. Əşidin bunu, rica edirəm, ey Yaqub evinin başçıları və İsrail evinin hökmdarları, siz ki hökmə ikrah edirsiniz və bütün düzlüyü əyrildirsiniz. Onlar Sionu qanla, Yerusəlimi isə haqsızlıqla qururlar. Onun başçıları rüşvət üçün hökm verir, kahinləri muzzla öyrədir, peyğəmbərləri pul üçün fal açırlar; yenə də Rəbbə söykənib deyirlər: “Rəbb aramızda deyilmi? Başımıza heç bir bəla gəlməz.” Mikeya 3:1–11.

Ariela [Yerusəlimə] qarşı vuruşan bütün millətlərin çoxluğu, bəli, ona və onun istehkamına qarşı vuruşan və onu sıxıntıya salanların hamısı gecə görüntüsündə görünən bir yuxu kimi olacaq. Bu, elə olacaq ki, ac adam yuxuda görər, budur, yeyir; lakin ayılar, canı boş qalar; yaxud susamış adam yuxuda görər, budur, içir; lakin ayılar, budur, taqətdən düşmüşdür və canı hələ də arzulayır; Sion dağına qarşı vuruşan bütün millətlərin çoxluğu da belə olacaq. Dayanın və heyrət edin; fəryad edin və bağırın: onlar sərxoşdurlar, amma şərabdan deyil; yırğalanırlar, amma tünd içkidən deyil. Çünki Rəbb üzərinizə dərin yuxu ruhunu tökmüş və gözlərinizi yummuşdur; peyğəmbərləri və başçılarınızı, görücüləri O örtmüşdür. Bütün görüntü sizin üçün möhürlənmiş kitabın sözləri kimi olmuşdur; onu savadlı birinə verib deyirlər: “Xahiş edirəm, bunu oxu”; o isə deyir: “Oxuya bilmərəm, çünki möhürlənmişdir”. Sonra kitab savadsız olana verilir və deyilir: “Xahiş edirəm, bunu oxu”; o isə deyir: “Mən savadlı deyiləm”. Buna görə Rəbb dedi: “Bu xalq Mənə ağzı ilə yaxınlaşdığına və dodaqları ilə Məni izzətləndirdiyinə, lakin ürəyini Məndən uzaqlaşdırdığına və Mənə olan qorxusunun insan əmri ilə öyrədildiyinə görə, buna görə də, budur, Mən bu xalq arasında ecazkar bir iş görməyə davam edəcəyəm, bəli, ecazkar bir iş və bir möcüzə; çünki onların müdriklərinin hikməti məhv olacaq, ağıllılarının anlayışı isə gizlədiləcəkdir”. Vay o kəslərin halına ki, öz məsləhətlərini Rəbbdən gizlətmək üçün dərinə gedirlər, işlərini qaranlıqda görürlər və deyirlər: “Bizi kim görür? Bizi kim tanıyır?” Həqiqətən, sizin hər şeyi alt-üst etməyiniz dulusçunun gili kimi sayılacaq; məgər düzəldilən şey onu düzəldən barəsində deyərmi: “O məni düzəltmədi”? Yaxud formaya salınan şey onu formaya salan barəsində deyərmi: “Onun anlayışı yox idi”? Yeşaya 29:7–16.

Yeşayanın sözlərinə görə, görüntü vadisi “Ordular Rəbbi olan Xudavənd tərəfindən görüntü vadisində baş verən sıxıntı, tapdalanma və çaşqınlıq günü, divarların dağıdılması və dağlara fəryad etmə günüdür.” Buna görə də Yeşaya, eynilə İsanın etdiyi kimi, acı-acı ağlayır.

“İsanın göz yaşları Özünün çəkəcəyi əzabın intizarından deyildi. Onun lap önündə Getsemani vardı; orada tezliklə böyük bir zülmətin dəhşəti Onun üzərinə kölgə salacaqdı. Qoyun qapısı da göz önündə idi; əsrlər boyu qurban təqdimləri üçün heyvanlar həmin qapıdan keçirilmişdi. Bu qapı tezliklə Onun üçün də açılacaqdı — böyük Antitip üçün; dünyanın günahları uğrunda Onun qurbanına bütün bu təqdimlər işarə etmişdi. Yaxınlıqda isə Onun yaxınlaşan izzətinin məkanı olan Qolqota vardı. Lakin Xilaskarın ağlayıb ruh izzəti içində inləməsinin səbəbi

Onun qəddar ölümünü xatırladan bu şeylər deyildi. Onun kədəri eqoist kədər deyildi. Öz izzirabı haqqında düşüncə o nəcib, özünü fəda edən canı qorxutmurdu. İsanın ürəyini deşən Yerusəlimin mənzərəsi idi — Allahın Oğlunu rədd etmiş, Onun məhəbbətinə xor baxmış, Onun qüdrətli möcüzələri ilə inandırılmaqdan imtina etmiş və Onun həyatını almaq üzrə olan Yerusəlim. O, Xilaskarını rədd etmək təqsiri içində onun nə olduğunu və yalnız onun yarasını sağalda biləcək Şəxsi qəbul etsəydi, nə ola biləcəyini gördü. O, onu xilas etməyə gəlmişdi; onu necə tərk edə bilərdi?”

“İsrail imtiyazlı bir xalq olmuşdu; Allah onların məbədinə Öz məskəni etmişdi; o, «yerləşdiyi məkan etibarilə gözəl, bütün yer üzünün sevincidir». Məzmur 48:2. Məsihin qoruyucu qayğısının və atanın öz yeganə övladına bəslədiyi məhəbbət kimi zərif sevgisinin min ildən artıq tarixçəsi orada idi. O məbəddə peyğəmbərlər öz ciddi xəbərdarlıqlarını səsləndirmişdilər. Orada yanan buxurdanlar yellənmiş, ibadət edənlərin duaları ilə qarışmış buxur Allaha yüksəlmişdi. Orada heyvanların qanı axıdılmışdı ki, bu da Məsihin qanının rəmzi idi. Orada Yehova Öz izzətini kəffarə qapağı üzərində təzahür etdirmişdi. Orada kahinlər xidmət etmiş, rəmz və mərasim təntənəsi əsrlər boyu davam etmişdi. Lakin bütün bunların bir sonu olmalı idi.

“İsa Öz əlini,—xəstələri və əzab çəkənləri neçə dəfə xeyir-dua vermiş olan o əli,—qaldırdı və onu məhkum edilmiş şəhərə tərəf yelləyərək, qırıq-qırıq kədərli sözlərlə nida etdi: «Kaş ki, sən də, heç olmasa, bu sənin günündə, sülhünə aid olan şeyləri biləydin!—» Burada Xilaskar dayandı və Allahın ona vermək istədiyi köməyi,—Öz sevimli Oğlunun ənamını,—qəbul etmiş olsaydı, Yerusəlimin halının necə ola biləcəyini demədən qoydu. Əgər Yerusəlim bilməli olmaq imtiyazına malik olduğu şeyi bilsəydi və Göyün ona göndərdiyi işığa qulaq assaydı, rifahının izzəti içində irəli çıxar, səltənətlərin kraliçası olaraq, Allahın verdiyi qüdrətin gücü ilə azad dayanardı. Onun qapılarında silahlı əsgərlər durmaz, divarları üzərində Roma bayraqları dalğalanmazdı. Yerusəlim Öz Xilaskarını qəbul etmiş olsaydı, ona bərəkət verə biləcək o şanlı tale Allahın Oğlunun önündə canlandı. O gördü ki, o, Onun vasitəsilə ağır xəstəliyindən şəfa tapmış, əsarətdən azad edilmiş və yer üzünün qüdrətli paytaxtı kimi möhkəmləndirilmiş ola bilərdi. Onun divarlarından sülh göyərçini bütün millətlərə doğru uçub gedərdi. O, dünyanın izzət tacı olardı.”

“Lakin Qüdsün nə ola biləcəyinə dair parlaq mənzərə Xilaskarın gözləri önündən solub gedir. O, indi onun Roma boyunduruğu altında necə olduğunu, Allahın qəzəbini daşdığını, Onun cəzaverici hökmünə məhkum edildiyini dərk edir. O, mərsiyəsinin qırılmış ipini yenidən götürür: ‘Amma indi bunlar sənin gözlərindən gizlədilmişdir. Çünki sən başına o günlər gələcək ki, düşmənlərin sənə ətrafına səngər çəkəcək, səni dörd bir yandan mühasirəyə alacaq və hər tərəfdən səni sıxışdıracaqlar; səni və içindəki övladlarını yerlə-yeksan edəcəklər; və səndə daş üstə daş qoymayacaqlar; çünki sən ziyarət olunma vaxtını bilmədin.’”

“Məsih övladları ilə birlikdə Yerusəlimi xilas etmək üçün gəlmişdi; lakin fariseyvari qürur, riyakarlıq, qısqancılıq və kin Ona Öz məqsədini həyata keçirməyə mane olmuşdu. İsa məhkum edilmiş şəhərin üzərinə gələcək dəhşətli cəzanı bilirdi. O, Yerusəlimi qoşunlar tərəfindən mühasirəyə alınmış, mühasirədə qalan sakinləri aclıq və ölümə sürüklənmiş, anaların öz uşaqlarının cəsədləri ilə qidalandığını, həm valideynlərin, həm də uşaqların aclığın gəmirici

iztirabları nəticəsində təbii məhəbbət məhv olduğu üçün bir-birinin əlindən son tikə çörəyi qapdığını görürdü. O görürdü ki, yəhudilərin Onun xilasını rədd etmələrində təzahür edən inadkarlığı onları hücum edən qoşunlara təslim olmağı rədd etməyə də aparacaq. O, Özünün qaldırılacağı Qolqotanı, meşə ağacları qədər sıx düzülmüş xaçlarla dolu halda görürdü. O, bədbəxt sakinlərin işgəncə alətlərində və çarmıxa çəkilmə yolu ilə əzab çəkdiyini, gözəl sarayların məhv edildiyini, məbədin viranəyə çevrildiyini və onun nəhəng divarlarından bir daşın belə o birinin üstündə qalmadığını, şəhərin isə tarla kimi şumlandığını görürdü. Xilaskarın o qorxunc mənzərəni öncədən görərək iztirab içində ağlaması nə qədər də təbii idi.”

“Yerusalem Onun qayğısının övladı olmuşdu; və necə ki, mülayim bir ata azgın oğul üçün yas tutur, eləcə də İsa sevimli şəhər üçün ağladı. Səni necə tərk edim? Səni məhvə həsr olunmuş halda necə görə bilərəm? Sənin təqsir kasanı doldurmağın üçün səni buraxmalıyamı? Tək bir can elə bir dəyərə malikdir ki, onunla müqayisədə aləmlər əhəmiyyətsizliyə qərq olur; lakin burada itiriləcək bütöv bir millət var idi. Qərbdə sürətlə enən günəş göylərdə gözdən itəndə, Yerusalem lütf günü də bitmiş olacaqdı. Karvan Zeytun dağının yamacında dayanarkən, Yerusalem üçün tövbə etmək hələ də gec deyildi. Mərhəmət mələyi o zaman ədalətə və sürətlə yaxınlaşan hökmə yer vermək üçün qızıl taxtdan enməyə hazırlaşaraq qanadlarını yığdı. Lakin Məsihin böyük məhəbbət dolu ürəyi hələ də Onun mərhəmətlərini rədd etmiş, Onun xəbərdarlıqlarını saymamış və əllərini Onun qanına bulamağa hazırlaşan Yerusalem üçün yalvarırdı. Əgər Yerusalem tövbə etsəydi, hələ də gec deyildi. Batmaqda olan günəşin son şüaları məbədin, qüllələrin və zirvələrin üzərində hələ də ləngiyərkən, məgər hansısa xeyirxah mələk onu Xilaskarın məhəbbətinə yönəldib onun aqibətini dəf etməyəcəkdimi? Peyğəmbərləri daşqalaq etmiş, Allahın Oğlunu rədd etmiş, tövbəsizliyi ilə özünü əsarət zəncirlərinə bağlayan gözəl və müqəddəs olmayan şəhər,—sənin mərhəmət günün az qala tükənmişdi!” Əsrlərin Arzusu, 576–578.

Yeşaya iyirmi ikinci fəsildə Yerusalimə qarşı aparılan müharibəni təsvir edərkən, hücum edənlərin “darvazada sıra aldıklarını” bildirir. Elam və Kir darvazada silahları hazır vəziyyətdədirlər və sonra Yerusalimin örtüyünü aşkara çıxarırlar. Yeşayada darvazadakı düşmənlər tərəfindən aşkara çıxarılan bu “örtük” Misirin kölgəsidir.

Rəbb belə deyir: Vay üsyankar övladların halına! Onlar məsləhət qururlar, amma Məndən deyil; örtük altında gizlənirlər, amma Mənim Ruhumla deyil; beləliklə günah üstünə günah artırırılar. Onlar Misirə enmək üçün yola düşürlər, lakin Mənim ağzımdan soruşmamışlar; fironun qüdrəti ilə möhkəmlənmək və Misirin kölgəsinə sığınmaq üçün! Yeşaya 30:1, 2.

Yerusalimin düşmənləri tərəfindən qəbul edilir ki, Şebna ilə təmsil olunanlar qorunacaqlarını düşünərək öz etibarlarını Misirə bağlamışlar; halbuki Hilqiyanın oğlu Elyaqim ilə təmsil olunanlar “Misirin kölgəsinə” deyil, Allahın Ruhunun örtüyü ilə örtülür və “Uca Olanın kölgəsinə” güvənirlər.

Uca Allahın gizli məkanında məskən salan Qadirin kölgəsi altında qalacaqdır. Rəbb barəsində deyəcəyəm: O, mənim sığınacağım və qalamdır; mənim Allahımdır; Ona etibar edəcəyəm. Məzmurlar 91:1, 2.

Bazar günü qanunu böhranı zamanı, Hilqiyanın oğlu Elyaqim ilə təmsil olunan müdrik bakirələr Haqq-Taalanın kölgəsinə güvənirlər, Şebna ilə təmsil olunan ağılsız bakirələr isə Misirin kölgəsinə güvənirlər. “Aşkara çıxarıldı” kimi tərcümə olunan söz soyundurmaq və əsirliyə aparmaq mənasını verir. Darvazadakı düşmənlər Yerusəlimin müdafiəsinin götürüldüyünü anlayırlar və bundan sonra Şebna ilə onun tərəfdarları özlərini xilas etməyə çalışmağa başlayırlar, çünki onlar “Davud şəhərinin yarıqlarını” görürlər və düşmənin içəri girməsinə yol verəcək çoxlu yarıq olduğunu görürlər. On bakirə məsəlində təmsil olunduğu kimi, vahimə içində ağılsızlar müdafiə axtarmağa başlayırlar, lakin onların heç bir müdafiəsi yoxdur.

Şevna özünü xilas etmək üçün “meşənin silahlarına” baxır, lakin artıq çox gecdir. O, Yerusəlimdəki evləri sayır və divarı möhkəmləndirmək üçün onları sökməyə başlayır, lakin artıq çox gecdir. Onlar aşağı hovuzdan suyu bir yerə toplayır və köhnə hovuzun suyu ilə əlaqə yaratmağa çalışırlar, lakin artıq çox gecdir. Suyun Müqəddəs Ruhun əsas rəmzi olması, onların ümitsizcəsinə yağ axtardıqlarını göstərir, lakin artıq çox gecdir. Bütün səyləri içində onlar hovuzların Xalıqını və O nun o “hovuzlar” olan həqiqətləri çox qədim zamanlarda yaratdığını unudular. Onlar qədim dövrlərdə xəbəri təmin edən Qədim Qaya olduğunu unudular. Onlar, William Millerin işi vasitəsilə təsis edilmiş təməllərlə təmsil olunan qədim cığırılarla getməyi seçmədilər.

“Düşmən qardaş və bacılarımızın zihinlərini bu son günlərdə dayanacaq bir xalq hazırlamaq işindən yayındırmağa çalışır. Onun safsataları zihinləri zamanın təhlükələrindən və vəzifələrindən uzaqlaşdırmaq məqsədi daşıyır. Onlar Məsihin Öz xalqı üçün Yəhyaya verməkdən ötrü göydən gətirdiyi nuru heçə sayırlar. Qarşımızda duran səhnələrin xüsusi diqqətə layiq olacaq qədər əhəmiyyətli olmadığını öyrədirlər. Onlar səmavi mənşəli həqiqəti təsirsiz edir və Allahın xalqını keçmiş təcrübəsindən məhrum edərək onun yerinə saxta bir elm verirlər.

“Rəbb belə deyir: Yollarda durun, baxın və qədim yolları soruşun, yaxşı yolun harada olduğunu öyrənin və o yolda yeriyn. Yeremya 6:16.”

“Heç kəs imanımızın təməllərini qoparıb dağıtmağa cəhd etməsin — o təməllər ki, işimizin başlanğıcında Kəlamın dua ilə öyrənilməsi və vəhy vasitəsilə qoyulmuşdur. Son əlli il ərzində biz bu təməllər üzərində bina qurmuşuq. İnsanlar elə güman edə bilərlər ki, yeni bir yol tapıblar və qoyulmuş olandan daha möhkəm bir təməl qoya bilərlər. Lakin bu, böyük bir aldanışdır. Qoyulmuş olandan başqa heç kəs başqa bir təməl qoya bilməz.

Keçmişdə bir çoxları yeni bir iman qurmağa, yeni prinsiplər təsis etməyə girişmişlər. Lakin onların quruculuğu nə qədər davam gətirdi? O tezliklə uçub dağıldı, çünki Qaya üzərində təməl qoyulmamışdı.

“Məgər ilk şagirdlər insanların sözləri ilə qarşılaşmalı olmadılar mı? Məgər onlar yalan nəzəriyyələrə qulaq asmalı, sonra isə hər şeyi etdikdən sonra möhkəm dayanaraq belə deməli deyildilər mi: «Qoyulmuş olandan başqa heç kəs başqa təməl qoya bilməz»? 1 Korinflilərə 3:11.”

“Beləliklə, əminliyimizin başlanğıcını sona qədər sarsılmaz saxlamalıyıq. Allah və Məsih tərəfindən bu xalqa qüdrət dolu sözlər göndərilmişdir; onlar bu xalqı dünyadan çıxararaq, bənd-bənd, indiki həqiqətin aydın nuruna gətirmişdir. Dodaqları müqəddəs odla toxunulmuş olan Allahın qulları bu xəbəri bəyan etmişlər. İlahi kəlam bəyan olunmuş həqiqətin həqiqiliyinə öz möhürünü vurmuşdur.” Testimonies, 8-ci cild, 296, 297.

Bütün bunların baş verdiyi həmin “gün”, Yeşayanın Rəbb Allahın — Qoşunların Rəbbinin — “ağlamağa, yas tutmağa, saç yolmağa və çul geyinməyə” çağırıldığını bildirdiyi bibliya “günü”dür.

Rəbb Musaya belə dedi: «Həmçinin bu yeddinci ayın onuncu günü Kəffarə Günü olacaq; o, sizin üçün müqəddəs bir toplantı olsun; canlarınızı əzablandırın və Rəbbə odla yandırılan qurban təqdim edin. Həmin gün heç bir iş görməyin, çünki o, Allahınız Rəbbin önündə sizin üçün kəffarə etmək məqsədilə Kəffarə Günüdür. Çünki həmin gün canını əzablandırmayan hər bir kəs öz xalqının arasından kəsilib atılacaq. Həmin gün hər hansı bir iş görən hər bir kəsi də Mən öz xalqının arasından məhv edəcəyəm. Heç bir növ iş görməyin: bu, bütün yaşayış yerlərinizdə nəsilləriniz boyu əbədi bir qayda olsun. O gün sizin üçün tam istirahət şənbəsi olacaq və canlarınızı əzablandıracaqsınız; ayın doqquzuncu gününün axşamından, axşamdan axşamadək şənbenizi qeyd edəcəksiniz». Levililər 23:26–32.

Şebna və Hilqiyanın oğlu Elyaqim ilə təsvir olunan gün, 1844-cü ildən Mikael ayağa qalxanadək olan tarixi əhatə edən antitipik Kəffarə Günüdür. Həmin zaman dövründə Adventizm öz canlarını “əzablandırmağa” çağırılmışdır; yaxud Yeşayanın təsvir etdiyi kimi, “ağlamağa, mərsiyə tutmağa, başı qırxdırmağa və çul geyinməyə” çağırılmışdır.

“1844-cü ildə bizim böyük Baş Kahinimiz səmavi məbədin Ən Müqəddəs yerinə daxil oldu ki, təhqiqatçı mühakimə işinə başlasın. Saleh övlələrin işləri Allahın önündə nəzərdən keçirilmişdir. O iş tamamlandıqda, hökm dirilər üzərində elan olunacaq. Bu təntənəli anlar nə qədər qiymətli, nə qədər mühümdür! Hər birimizin işi səma məhkəməsində baxılmaqdadır. Bizim hər birimiz bədənə görülmüş əməllərə görə ayrı-ayrılıqda mühakimə olunacağıq. Rəmzi xidmətdə, kəffarə işi yer üzündəki məbədin Ən Müqəddəs yerində baş kahin tərəfindən yerinə yetirilərkən, xalqdan tələb olunurdu ki, Allahın önündə canlarını zəlil etsinlər və günahlarını etiraf etsinlər ki, onlar üçün kəffarə verilsin və günahları silinib yox edilsin. Bəs bu antitipik kəffarə günündə, Məsih yuxarıdakı məbəddə Öz xalqının lehinə vəsatət edərkən və hər bir iş barəsində son, geri dönməz hökm elan olunmaq üzrə ikən, bizdən bundan daha azını tələb olunacaq?”

“Bu qorxulu və təntənəli zamanda bizim vəziyyətimiz necədir? Ah, kilsədə necə bir qürur hökm sürür, necə bir riyakarlıq, necə bir aldatma, geyimə, yüngüllüyə və əyləncəyə necə bir sevgi, üstünlük əldə etmək üçün necə bir arzu! Bütün bu günahlar zehni elə dumanlandırmışdır ki, əbədi olan şeylər dərk edilməmişdir. Məgər bu dünyanın tarixində harada olduğumuzu bilmək üçün Müqəddəs Yazıları araşdırmamalıyıq? Məgər bu vaxt bizim üçün icra olunan işə və bu kəffarə işinin davam etdiyi müddətdə bizim günahkarlar olaraq tutmalı olduğumuz mövqeyə dair anlayış sahibi olmamalıyıq? Əgər canlarımızın xilas barədə hər hansı bir qayğımız varsa, qəti bir dəyişiklik etməliyik. Rəbbi həqiqi tövbə ilə axtarmalıyıq; günahlarımızın silinib yox edilməsi üçün onları qəlbin dərin peşmanlığı ilə etiraf etməliyik.” Selected Messages, book 1, 124, 125.

Və o gün Ordular Rəbbi olan Xudavənd ağlamağa, yas tutmağa, başı qırıxdırmağa və çul geyinməyə çağırdı; amma budur, sevinc və şadlıq, öküzlər kəsilir, qoyunlar boğazlanır, ət yeyilir, şərab içilir: “Gəlin yeyək və içək, çünki sabah öləcəyik.” Yeşaya 22:12, 13.

Rəbb Şebnanı canını əzablandırmağa çağırdı, lakin o, yeyib-içməyi və şənlik etməyi seçdi. Rəbb onun “qulaqlarına” “aşkar etdi” ki, Şebnanın günahı bağışlanmayacaq. “Bağışlanmaq” kimi tərcümə olunan söz Levililər kitabında “kəffarə” üçün işlədilən sözdür. Laodikeyalı Adventizmin bu günahı üçün kəffarə verilməyəcək. İndi Yeşaya Şebna (Laodikeyalı Adventistlər) ilə Hilqiyanın oğlu Elyaqim (Filadelfiyalı Adventistlər) arasındakı münasibətdən bəhs etməyə başlayır.

Şebna, Yəhuda kimi “xəzinədar”dır. Nehemiyanın günlərində isə Toviya Allahın məbəbində, təqdimlərin saxlanmalı olduğu bir otaqda (xəzinədə) yaşayırdı. Nehemiya məbədi təmizlədikdə, Toviyanı və onun əşyalarını bayıra atdı. Şebna da həmçinin bayıra atılmalıdır. Hər ikisi bazar günü qanunu zamanı Laodikeya Adventizminin qusulub çıxarılmasını təsvir edir.

“Ammonluların və Moavlıların İsrailə qarşı göstərdikləri qəddarlıq və xainliyə görə, Allah Musa vasitəsilə bəyan etmişdi ki, onlar Onun xalqının cəmiyyətindən əbədi olaraq kənarda saxlanılmalıdırlar. Bax: Qanunun Təkrarı 23:3–6. Bu sözə meydan oxuyaraq, baş kahin Allahın evinin otağında saxlanılan təqdimləri çıxarmışdı ki, qadağan olunmuş bir nəslin bu nümayəndəsi üçün yer hazırlasın. Allaha qarşı bundan daha böyük bir həqarət göstərilə bilməzdi ki, belə bir iltifat Allahın və Onun həqiqətinin bu düşməninə göstərilsin.”

«Farsdan qayıtdıqdan sonra Nehemya bu cəsarətli murdarlıqdan xəbər tutdu və təcili tədbirlər görərək o soxulqanı qovdu. “Bu məni çox kədərləndirdi,” deyərək o bəyan edir; “buna görə də Toviyanın bütün ev əşyalarını o otaqdan bayıra atdım. Sonra əmr etdim, və onlar otaqları təmizlədilər; və Allahın evinin qablarını, taxıl təqdimini və buxuru yenidən ora gətirdim.”»

“Məbəd təkcə murdarlanmamışdı, həm də təqdimlər düzgün məqsəddə işlədilməmişdi. Bu isə xalqın səxavətliyini zəiflətməyə meyl göstərmişdi. Onlar öz qeyrət və alovlarını itirmiş, ondaqlarını verməkdə tərəddüd etməyə başlamışdılar. Rəbbin evinin xəzinələri kifayət qədər təmin olunmurdu; məbəd xidmətində çalışan müğənnilərin və başqalarının çoxu, yetərli təminat almadıqlarına görə, başqa yerdə zəhmət çəkmək üçün Allahın işini tərk etmişdilər.” Prophets and Kings, 670.

Şəbna, Yəhuda və Toviya hamısı zamanın sonunda yaşayan Laodikeyalı Adventistləri təmsil edir.

Ordular Rəbbi Xudavənd belə deyir: Get, bu xəzinədarın, yəni saraya nəzarət edən Şebnanın yanına get və de: Sənin burada nəyin var? Burada kimin var ki, özün üçün burada bir qəbir oyub düzəltmisən, ucalıqda özünə qəbir yonan, qayada özünə məskən qazan adam kimi? Bax, Rəbb səni qüdrətli bir sürgünlə aparacaq və səni hökmən bürüyəcək. O səni şübhəsiz zorla fırladıb top kimi geniş bir ölkəyə atacaq; orada öləcəksən və izzətinin döyüş arabaları ağanın evinin rüsəyçılığı olacaq. Mən səni vəzifəndən qovacağam və o səni məqamından endirəcək. Yeşaya 22:15–19.

Şimal padşahı Yerusəlimə yaxınlaşarkən, yadda saxlanmalıdır ki, bu yaxınlaşma Yerusəlim sakinlərinin gəldiyini bildikləri mərhələli bir yaxınlaşma idi. Bu, Yeşaya kitabının iyirminci fəslində assuriyalı sərkərdə Tartanın Misirdə Aşdodu fəth etməsi ilə müəyyən edilən hadisədir.

Onlar nəyin gəlməkdə olduğunu bildirdilər və Şevna vaxtını özünə dəbdəbəli bir məzar düzəltməklə keçirirdi. Arxeoloqlar Şevnanın məzarını tapdılar və məzarın girişində olan yazılı ifadəni götürdülər; o, indi Britaniya Muzeyindədir. Qəribədir ki, Şevna vəzifədən götürüldükdən və Hilqiyanın oğlu Elyaqim Şevnanın rəhbərlik mövqeyini təhvil aldıqdan sonra, Hilqiyanın oğlu Elyaqim öz adını rəsmi sənədlərdə təsdiq etmək üçün istifadə edə biləcəyi bir kral möhürü aldı. Həmin möhür də arxeoloqlar tərəfindən tapıldı və İngiltərədə eyni muzeydədir. Şevna muzeydə öz məzarı ilə, ölüm əlaməti ilə təmsil olunur, Hilqiyanın oğlu Elyaqim isə muzeydə həyat möhürünün təmsili ilə təmsil olunur.

Şimal padşahına dair xəbərdarlıq ismarıcını rədd etdiyinə görə Şevna Rəbbin ağzından qusuldu; və Vəhyin Laodikeyaya xəbərdarlığında “qusuldu” kimi tərcümə olunan söz əslində şiddətli, püskürərək qusmaq mənasını verir. Nehemya ilə birlikdə O, Toviyanı və onun əşyalarını bayıra atdı; Şevna ilə isə o, top kimi zorla uzaq bir ölkəyə atılıb tullandı. Şevna, 1989-cu ildə möhürü açılmış peyğəmbərlik ismarıcını rədd edən və qəbir üçün — vəhşinin nişanı üçün — hazırlaşan Laodikeyalı Adventistlərdir; Hilqiyanın oğlu Elyaqim isə Allahın möhürünü qəbul edən Filadelfiyalı Adventizmdir.

Və o gün belə olacaq ki, Mən Öz qulum Hilqiyanın oğlu Elyaqimi çağıracağam: Mən onu sənin xələtinlə geyindirəcəyəm, sənin qurşağınla möhkəmləndirəcəyəm və hakimiyyətini onun əlinə verəcəyəm; o da Yerusəlim sakinlərinə və Yəhuda evinə ata olacaq. Yeşaya 22:20, 21.

Bazar günü qanunu zamanı Adventizmin buğdası ilə əlaqəli bir-birindən ayrılır və qalib kilsənin rəhbərliyi Hilqiyanın oğlu Elyaqimə verilir; sonra isə üçüncü mələyin xəbəri gur bir fəryada çevrildikcə Rəbb Öz kilsəsini bir bayraq kimi ucaldır. “Hilqiyanın oğlu” ifadəsini daxil etməklə, bəlkə də, həddindən artıq təkrarçı olmuşam; halbuki sadəcə Elyaqim deyə bilərdim. Lakin ata ilə onun övladı birlikdə son yeddi bələdan əvvəlki İlyas xəbərinin bir rəmzidir. İlyasın xəbəri birincini (ata) və axırıncını (oğul) təmsil etmək üçün atalar və övladlar simvolikasından istifadə edir. Bu peyğəmbərlik əlaqəsi iyirmi ikinci fəsildəki son tapmacalara öz töhfəsini verir. Hilqiyanın oğlu Elyaqimə verilən vəd budur ki, Rəbb Davud evinin açarını onun çiyni üzərinə qoyacaq.

“Davudun evi” İsanın üsyankar yəhudilərlə son söhbətində istinad etdiyi ata və oğul xəbəridir. O, Vəhy kitabını da burada bağlayır. Davudun evində elə bir açar var idi ki, 22 oktyabr 1844-cü ildə başqa heç nə işlədilməsə belə, çünki Müqəddəs Yazılarda bu açara istinad edən yeganə yer Filadelfiya kilsəsinə olan xəbərdədir.

Davud evinin açarını onun çiyninə qoyacağam; o açacaq və heç kəs bağlamayacaq; o bağlayacaq və heç kəs açmayacaq. Yeşaya 22:22.

Filadelfiyadakı kilsənin mələyinə yaz: Müqəddəs Olan, Həqiqi Olan, Davudun açarına sahib Olan, açan və heç kəsin bağlaya bilmədiyi, bağlayan və heç kəsin açma bilmədiyi belə deyir: Əməllərini bilirəm; budur, önünə açıq bir qapı qoymuşam və heç kəs onu bağlaya bilməz; çünki azacıq qüvvən var idi, amma sözümü qorudun və adımları inkar etmədin. Budur, Şeytanın sinaqoqundan olanları, özlərini Yəhudi adlandıran, lakin olmayan, əksinə yalan danışanları, budur, sənin ayaqların önünə gəlib səcdə etməyə və səni sevdiyimi bilməyə məcbur edəcəyəm. Səbrim barədə olan kəlamı qoruduğun üçün Mən də səni yer üzündə yaşayanları sınamaq üçün

bütün dünyanın üzərinə gələcək sınaq saatından qoruyacağam. Budur, tezliklə gəlirəm: əlində olanı möhkəm tut ki, heç kəs tacını almasın. Qalib gələni Allahımın məbəbində bir sütun edəcəyəm və o, bir daha oradan çıxmayacaq; onun üzərinə Allahımın adını, Allahımdan göydən enən Allahımın şəhərinin — yeni Yerusəlimin — adını və Öz yeni adımı yazacağam. Qulağı olan, Ruhun kilsələrə nə dediyini eşitsin. Vəhy 3:7–12.

Elyaqım 22 oktyabr 1844-cü ildə Ən Müqəddəs Yeri açan Millerçi hərəkəti dövründəki bir Filadelfiyalıni təmsil edir. Mən bilirəm ki, həmin dövrə aid olan o qapını açan Baş Kahinimiz Məsih idi, lakin Məsih açarı Hilqiyanın oğlu Elyaqımın çiyinə qoydu və bəyan edir ki, “o açacaq.” Biz bu məqalənin əvvəlində işarə etdiyim nöqtəyə çatmışıq.

Yeşaya kitabında “yük” sözünə on səkkiz dəfə rast gəlirik; lakin bu halların yeddisində o, çiyin üzərində daşınan bir şeyi bildirir, on birində isə fəlakət barədə peyğəmbərlik mənasını daşıyır. Həmin on səkkiz haldan birində fəlakət barədə peyğəmbərlik mənasını verən söz eyni zamanda çiyin üzərində daşınan bir yükü ifadə etmək üçün də işlədilir.

Görüm vadisinin hekayəsi Yerusəlimdə iki sinif ibadətçi yaradan bir həlakət xəbəri haqqındadır. Mühakimənin başlanmasını müəyyən edən peyğəmbərlik xəbəri Ata Miller tərəfindən təqdim edildi və bu, 22 oktyabr 1844-cü ildə müqəddəs yerin qapısı bağlanıb Ən Müqəddəs Yer açıldığı zaman başa çatan birinci mələyin xəbəridir. Uilyam Millerin çiyinə qoyulan və onun dünyaya daşmaq üçün vəzifələndirildiyi “yük” birinci mələyin xəbəri idi; bu, üçüncü mələyin xəbərinin gəlişi ilə 22 oktyabr 1844-cü ildə başa çatan bir həlakət peyğəmbərliyi idi.

“Davud evinin açarını onun çiyinə qoyacağam” və deyilir: “O gün”, “möhkəm yerdə bərkidilmiş mismar yerindən çıxarılacaq, kəsilib yıxılacaq; onun üzərində olan yük də kəsilib atılacaq.”

Burada “yük” kimi tərcümə olunan söz, fəlakət hökmünü bildirən peyğəmbərlik sözünü ifadə edən sözdür; lakin bu fəlakət peyğəmbərliyi, Yeşayanın çiyin üzərində daşınan bir şeyi ifadə etmək üçün işlətdiyi ibrani söz deyildir. Fəlakət peyğəmbərliyi mənasında bu söz o deməkdir ki, Hilqiyanın oğlu Elyaqımın çiyini üzərinə Davudun açarı qoyulacaqdı və onun çiyini üzərində olan yük bir fəlakət peyğəmbərliyidir. Bu, son dərəcə dərin bir söz oyunudur!

Bacı Uayt Müqəddəs Kitaba aid bir açar haqqında belə deyir.

“Allahın Kəlamı ilə bağlı olaraq elə bir açar vardır ki, qiymətli sandığı bizim məmnuniyyətimiz və sevincimiz üçün açıq. Mən hər bir nur şüasına görə minnətdarlıq hiss edirəm. Gələcəkdə indi bizə çox müəmmalı görünən təcrübələr izah olunacaq. Bəzi təcrübələri isə bu fani varlıq ölümsüzlüyə bürünməyincə heç vaxt tam dərk edə bilməyəcəyik.” Manuscript Releases, cild 17, 261.

Millerin öz yuxusu barədə giriş sözləri belə deyir.

“Mən yuxuda gördüm ki, Allah görünməz bir əl vasitəsilə mənə təxminən on düym uzunluğunda və altı düym enində, qara ağacdan hazırlanmış, mirvari ilə nəfis şəkildə işlənmiş qərribə bir sandıqça göndərdi. Sandıqçaya bir açar bağlanmışdı. Mən dərhal açarı götürüb sandıqçanı açdım və heyratım və təəccübüm içində gördüm ki, o, hər cür və hər ölçüdə cəvahirat, almazlar, qiymətli daşlar, habelə hər cür ölçü və dəyərdə qızıl və gümüş sikkələrə

doludur; bunların hamısı sandıqçanın içində öz yerlərində gözəl bir qayda ilə düzülmüşdü; və bu cür düzülmüş halda onlar yalnız günəşlə müqayisə edilə bilən bir nur və izzət saçırdılar.” Early Writings, 81.

Ceyms Uayt yuxunun dipnotlarında açar barədə bunu deyir.

“‘Açarın əlavə edilməsi’ onun peyğəmbərlik Kəlamını təfsir etmə tərzidi — ayəni ayə ilə müqayisə etmək — Müqəddəs Kitab öz təfsirçisidir. Qardaş Miller bu açarla ‘sandığı’, yəni Məsihin gəlişi ilə bağlı böyük həqiqəti dünyaya açdı.” James White.

Ceyms Uayt bu yuxu barədə şərh etmiş və bunu edərkən bir giriş yazmışdır. Millerin bu yuxunu gördüyünü və onu 1847-ci ildə, Böyük Məyusluqdan azı iki il sonra, əvvəllər vahid olan Millerçi adventistlərin dağılmış olduğu bir vaxtda nəşr etdiyini dərk etmək son dərəcə vacibdir. Miller hərəkətdən ayrılmışdı və “ora-bura səpələnmiş” olan “kiçik sürü” hələ də həmin məyusluqdan əziyyət çəkirdi. Millerin yuxusu həmin vəziyyətə toxunurdu; Ceyms Uayt onun üzərinə şərh verdi və Ellen Uayt da ona tamamilə müsbət bir şəkildə istinad etdi. Ceyms Uayt onun yuxusuna bir giriş yazdı, yuxunun özünü daxil etdi və sonra bir neçə dipnot əlavə etdi. Bu məlumatı çıxışa ehtiyacı olanlar üçün onun girişi, yuxu və dipnotlar bu məqalənin sonunda veriləcəkdir.

Yeşaya iyirmi ikinci fəsil Adventizmin başlanğıcı və sonunun bir təsviridir. Hər iki tarixdə 1844-cü il 22 oktyabrda baş vermiş və sonra bir daha bazar qanunu zamanı baş verəcək olan bir ayrılma olmuşdur və olacaqdır. Hər iki halda, başlanğıcda da, sonda da baş verən bu ayrılma on bakirə məsəlinin yerinə yetməsidir. Bacı Uayt bizə bildirir ki, ağılsız bakirələr Laodikeyalılardır. Şevna Adventizmin başlanğıcında və sonunda Laodikeyalı Adventistləri təmsil edir. Hilqiyanın oğlu Elyaqim isə Filadelfiyalı Adventistləri təmsil edir.

Lakin Hilqiya həm də Adventizmin atasını təmsil edir, çünki “o, Yerusəlim sakinlərinə və Yəhuda evinə ata olacaqdır.” Uilyam Millerə ehtiramla “Ata Miller” deyilirdi. Millerin çiyini üzərinə “Davudun açarı” qoyulmuşdu; bu, onun Müqəddəs Yazıları “sətir üzərinə sətir” üsulu ilə öyrənməsini təmsil edir.

Sandığın Müqəddəs Kitab olması ilə, o, birinci mələyin həqiqətlərini açmaq üçün istifadə etdiyi peyğəmbərlik təfsir qaydalarını təmsil edən “Davudun açarı”ndan istifadə etdi. Həmin qaydalar (“Davudun açarı”) və Davudun açarı ilə anlaşılan onun fəlakət peyğəmbərliyi (“yük”) məbəddə “möhkəm yerdə bir mıx kimi” asılmışdı. “Mıx” 22 oktyabr 1844-cü il tarixi idi. “Mıx” sözü bir sancaq, bir mıx və ya bir paya mənasını verir və bir nişangahı təmsil edir. Həmin “yük”, yaxud o mıxdan asılmış fəlakət peyğəmbərliyi birinci mələyin xəbəridi və bu xəbər 22 oktyabr 1844-cü ildə sona çatdı; çünki fəlakət peyğəmbərliyi yerinə yetmiş, götürülmüş, kəsilib salınmış və yerə düşmüşdü. O götürüldü, çünki peyğəmbərlikdəki fəlakət xəbəri artıq keçmiş zamana çevrilmişdi və bundan sonra mıx Ən Müqəddəs Yerə köçürülməli idi ki, onun üzərinə başqa bir fəlakət yükü asılsın.

Peyğəmbərlik qaydaları ilə başa düşülən və “Davudun açarı” ilə təmsil olunan Millerin həlakət peyğəmbərliyi, müqəddəs yerdə onun ata evinin bütün izzətini daşıyacaq bir mismar çaxacaqdı. Mətnəki “izzət” sözü ağırlıq mənasını verir. Bir evin ağırlığını daşıyan şey həmin evin

bünövrəsidir. Millerin bünövrəvi işi “nəsil və törəmə” ilə təmsil olunan üçüncü mələyin xəbəri ilə bağlı bütün əlavə işığın ağırlığını daşıyır. O, məbəddəki hər cür qabların hamısının ağırlığını daşıyır. Və əzəmətli bir taxtın yerləşdirilməsi üçün bir məbədin bünövrəsi qoyuldu.

Hilqiyanın oğlu Elyaqim Filadelfiya kilsəsini təmsil edir. Elyaqim “ucaldan Allah” deməkdir, çünki Yerusəlimin atası olan Elyaqim, Allahın Öz seçilmiş əhd xalqının təməllərini qaldırmaq üçün istifadə etdiyi William Milleri təmsil edir. O, Hilqiyanın oğludur; bu ad iki sözdən törəmişdir, ikinci söz Allah, birinci isə danışığın hamarlığı mənasında “hamarlıq” deməkdir. Hilqiya Allahın Kəlamını və ya səsini təmsil edir, Onun oğlu isə məbədin ucaldılmasını təmsil edir.

Adventizmin sonunda hökm peyğəmbərliyi olmalıdır və bu peyğəmbərlik Vəhy kitabının on dördüncü fəslindəki üçüncü mələkdir. Axırda Millerin açarı ilə əvvəlcədən təmsil olunmuş bir açar da olmalıdır. Bizim günümüzdəki “açar” tarixin təkrarlanması əsasında qurulur və xüsusilə ilk xatırlanma qaydasına əsaslanır; bu qayda Məsihin Özünün Alfa və Omega olaraq təmsil etdiyi prinsipi ehtiva edir və ya elə həmin prinsipdir. Millerin bir oğlu olmalıdır. Beləliklə, ata olaraq Miller Hilqiya — Rəbbin Kəlamı olur və Millerin oğlu Eliakimdir, mənası isə qaldıran Allah deməkdir. Ata Miller məbədi qaldırdı, Millerin oğlu isə Laodikiya ilə Filadelfiyanın nə zaman ayrıldığını və filadelfiyalıların bir bayraq kimi nə vaxt ucaldıldığını müəyyən edir.

Möhkəmləndirilmiş bir mismar da olmalıdır, lakin Millerin tarixində olduğu kimi müqəddəs yerdə deyil, Ən Müqəddəs Yerdə. Həmin mismar və ondan asılmış yük üçüncü mələyin xəbərinin sonunda, birinci mələyin xəbərinin sonunda olduğu kimi, kəsilib atılacaqdır. Mixail ayağa qalxdıqda və insanın möhləti bağlandıqda, hökm peyğəmbərliyi keçmiş zamanda olacaq, götürülmüş, kəsilib atılmış və yıxılmış olacaqdır.

1844-cü ildə vaxtın keçməsindən sonra baş vermiş ayrılma və ya səpələnmə Bazar günü qanunu zamanı yenidən təkrarlanacaq. Yeşaya iyirmi iki, Bazar günü qanunu böhranında baş verən Laodikeyalı Adventistlərin Filadelfiyalı Adventistlərdən ayrılmasına gətirib çıxaran şəraitin bir təsviridir.

Laodikiyalılar cəmiyyətinin mələyinə yaz: Bunları Amin, sadıq və həqiqi şahid, Allahın məxluqatının başlanğıcı deyir: Mən sənin əməllərini bilirəm; sən nə soyuqsan, nə də istisən. Kaş ki, ya soyuq olaydın, ya da isti. Beləliklə, ilıq olduğun üçün və nə soyuq, nə də isti olduğun üçün səni ağzımdan qusacağam. Çünki deyirsən: “Mən zənginəm, var-dövlətim artıb, heç nəyə ehtiyacım yoxdur”; lakin bilmirsən ki, sən bədbəxt, yazıq, yoxsul, kor və çılpasən. Sənə məsləhət görürəm ki, varlı olasan deyə, odda sınanmış qızılı Məndən alasan; örtünəsən və çılpalıqlığının rüsvayçılığı görünməsin deyə, ağ geyim alasan; və gözlərinə məlhəm çəkəsən ki, görəsən. Mən sevdiklərimin hamısını məzəmmət edir və tərbiyə edirəm; buna görə qeyrətli ol və tövbə et. Bax, Mən qapıda durmuşam və döyürəm; əgər kimsə səsimi eşidib qapını açsa, onun yanına girəcəyəm, onunla şam edəcəyəm, o da Mənimlə. Qalib gələnə Mənim taxtımda Mənimlə birlikdə oturmağı verəcəyəm, necə ki Mən də qalib gəldim və Atamın taxtında Onunla birlikdə oturdum. Qulağı olan, Ruhun cəmiyyətlərə nə dediyini eşitsin. Vəhy 3:7–22.

Yuxuya girişdən sonra Ceyms Uayt yuxunu dipnotlarla birlikdə təqdim edir. Millerin yuxusunun Ceyms Uayt tərəfindən tətbiqi ilə bağlı heç bir problemim yoxdur; baxmayaraq ki, biz tez-tez onun yuxusunun Ceyms Uaytından müəyyən dərəcədə fərqlənən bir şərhini dərc etmişik. Ceyms

Uaytın yanaşmasında bizim dərc etdiyimizdən fərqlənən əsas cəhət budur ki, o, “cavahirləri” Allahın xalqı kontekstində yerləşdirir, biz isə cavahirlərin peyğəmbərlik həqiqətləri olduğunu anlayırıq. Burada heç bir ziddiyyət yoxdur, çünki insan inandığını əks etdirir və Böyük Məyusluqdan sonra cavahirlərin səpələnməsi, bazar günü qanunundan ƏVVƏL Allahın xalqının səpələnməsini təmsil edir. Lakin bu məsələ gələcək bir tədqiqat üçündür.

Uilyam Millerin Yuxusuna Ceyms Uaytın giriş sözü

“Aşağıdakı yuxu iki ildən də artıq əvvəl Advent Herald-da dərc edilmişdi. Mən o zaman gördüm ki, o, keçmiş ikinci gəliş təcrübəmizi aydın şəkildə göstərir və Allah bu yuxunu pərən-pərən düşmüş sürünün xeyri üçün vermişdir.

“Rəbbin böyük və dəhşətli gününün yaxınlaşmasının əlamətləri arasında Allah yuxuları yerləşdirmişdir. Bax: Yoel 2:28–31; Həvarilərin İşləri 2:17–20. Yuxular üç yolla gələ bilər: birincisi, ‘çoxlu məşğuliyyət vasitəsilə.’ Bax: Vaiz 5:3. İkincisi, Şeytanın murdar ruhunun və aldatmasının təsiri altında olanlar, onun təsiri ilə yuxular görə bilərlər. Bax: Qanunun Təkrarı 8:1–5; Yeremya 23:25–28; 27:9; 29:8; Zəkəriyyə 10:2; Yəhuda 8. Və üçüncüsü, Allah həmişə Öz xalqını mələklərin və Müqəddəs Ruhun vasitəçiliyi ilə gələn yuxularla az və ya çox dərəcədə öyrətmişdir və indi də öyrədir. Həqiqətin aydın işığında dayananlar Allahın onlara nə zaman bir yuxu verdiyini biləcəklər; və belələri yalançı yuxularla aldanıb doğru yoldan sapdırılmayacaqlar.”

“O dedi: İndi sözlərimi eşidin; əgər aranızda bir peyğəmbər varsa, Mən, RƏBB, Özümü ona bir görüntüdə bildirəcəyəm və onunla yuxuda danışacağam. Saylar 12:5.

Yaqub dedi: “Rəbbin mələyi yuxuda mənə danışdı.” Yaradılış 31:2. “Allah gecə yuxuda suriyalı Lavanın yanına gəldi.” Yaradılış 31:24. Yaradılış 37:5–9-da Yusifin yuxularını oxuyun, sonra isə onların Misirdə yerinə yetməsinin maraqlı hekayəsini oxuyun.

“Rəbb gecə yuxuda Süleymana Givonda göründü. 1 Padşahlar 3:5. Daniel kitabının ikinci fəslindəki böyük mühüm surət də yuxuda verilmişdi; habelə yeddinci fəslin dörd heyvanı və s. Hirod körpə Xilaskarı məhv etməyə çalışanda, Yusifə yuxuda xəbərdarlıq edildi ki, Misirə qaçsın. Matta 2:13.

“Və belə olacaq ki, AXIR ZAMANLARDA, Allah buyurur, Öz Ruhumdan bütün bəşər üzərinə tökəcəyəm; və oğullarınızla qızlarınız peyğəmbərlik edəcək, cavanlarınız görüntülər görəcək, qocalarınız isə yuxular görəcəklər. Həvarilərin İşləri 2:17.

“Yuxular və görüntülər vasitəsilə olan peyğəmbərlik ənəmi burada Müqəddəs Ruhun bəhrəsidir və axır günlərdə bir əlamət təşkil edəcək dərəcədə kifayət qədər zahir olmalıdır. Bu, İncil kilsəsinin ənəmlərindən biridir.

“Və O, bəzilərini həvarilər, bəzilərini PEYĞƏMBƏRLƏR, bəzilərini müjdəçilər, bəzilərini isə çobanlar və müəllimlər olaraq verdi; müqəddəslərin kamilləşdirilməsi, xidmət işinin görülməsi və Məsihin bədəninin qurulması üçün.” Efeslilərə 4:11, 12.

“Allah kilsədə bəzilərini təyin etmişdir: əvvəlcə həvariləri, ikinci olaraq PEYĞƏMBƏRLƏRİ və s. 1 Korinfilərə 7:28.

“Peyğəmbərlikləri həqarət etməyin. 1 Salonikililərə 5:20. Həmçinin bax: Həvarilərin işləri 13:1; 21:9; Romalıları 12:6; 1 Korinfilərə 14:1, 24, 39. Peyğəmbərlər və ya peyğəmbərliklər Məsihin kilsəsinin möhkəmlənməsi üçündür; və Allahın Kəlamından elə bir dəlil ortaya qoymaq mümkün deyildir ki, onların müjdəçilər, çobanlar və müəllimlərdən əvvəl aradan qalxmalı olduğunu göstərsin. Lakin etiraz edən deyir: “O qədər çox yalançı görüntülər və yuxular olmuşdur ki, mən bu qəbildən olan heç nəyə etibar edə bilmirəm.” Doğrudur ki, Şeytanın da saxtası vardır. Onun həmişə yalançı peyğəmbərləri olmuşdur və şübhəsiz, aldatma və zəfərinin bu son saatında biz indi də onları gözləyə bilərik. Belə xüsusi vəhyləri, saxtası mövcud olduğu üçün rədd edənlər, eyni dərəcədə əsaslı sayılacaq şəkildə bir az da irəli gedib, Allahın insana nə vaxtsa yuxuda və ya görüntüdə Özünü aşkar etdiyini də inkar edə bilirlər; çünki saxta həmişə mövcud olmuşdur.”

“Yuxular və görüntülər Allahın Özünü insana açıqladığı vasitədir. O, peyğəmbərlərə bu vasitə ilə danışmışdır; peyğəmbərlik ənamını İncil kilsəsinin ənamları arasında yerləşdirmiş və yuxularla görüntüləri ‘AXIR GÜNLƏR’-in digər əlamətləri ilə bir sıraya qoymuşdur.” Amin.

“Yuxarıdakı qeydlərdə məqsədim etirazları Müqəddəs Yazılara uyğun bir şəkildə aradan qaldırmaq və oxucunun zəhnini aşağıdakılar üçün hazırlamaq olmuşdur.” James White, Brother Miller’s Dream, 1–3.

Uilyam Millerin İkinci Yuxusu

“Mən yuxuda gördüm ki, Allah görünməz bir əl vasitəsilə mənə, təxminən on düym uzunluğunda və altı düym enində, qara ağacdən hazırlanmış və mirvari ilə incəliklə işlənmiş qərribə bir mücrü göndərdi. Mücrüyə bir açar bağlanmışdı. Mən dərhal açarı götürüb mücrünü açdım; o zaman heyran və təəccüb içində gördüm ki, onun içi hər cür və hər ölçüdə cəvahirat, almazlar, qiymətli daşlar, habelə hər ölçü və dəyərdə qızıl və gümüş sikkələrlə doludur; bunlar mücrünün içində öz yerlərində gözəl bir şəkildə düzülmüşdü; və bu cür düzülmüş halda onlar yalnız günəşə bərabər tutula biləcək bir nur və izzət saçırdılar.”

Mən düşündüm ki, qəlbim onun məzmununun parlaqlığına, gözəlliyinə və qiymətinə görə hədsiz sevinə də, bu ecazkar mənzərədən təkcə özümün zövq alması mənim vəzifəm deyildi. Buna görə də onu otağımdakı orta masanın üstünə qoydum və xəbər yaydım ki, arzusu olan hər kəs gəlib insanın bu həyatda indiyədək gördüyü ən əzəmətli və ən parlaq mənzərəni görə bilər.

“İnsanlar gəlməyə başladılar, əvvəlcə sayca az idilər, lakin getdikcə izdihama çevrildilər. Onlar ilk dəfə sandığa baxanda heyranə gəlir və sevincdən hayqırırdılar. Lakin tamaşaçıların sayı artdıqda, hamı cəvahirata əl vurmağa, onları sandıqdan çıxarmağa və masanın üstünə səpələməyə başladı. Mən düşünməyə başladım ki, sahibi sandığı da, cəvahiratı da yenidən mənim əlimdən tələb edəcək; və əgər onların səpələnməsinə yol versəm, onları bir daha əvvəlki kimi sandıqda öz yerlərinə yerləşdirə bilmərəm; və hiss etdim ki, bu məsuliyyətin hesabını heç vaxt verə bilməyəcəyəm, çünki bu, hədsiz böyük olardı. O zaman mən insanlara yalvarmağa başladım ki, onlara toxunmasınlar, onları sandıqdan çıxarmasınlar; lakin mən nə qədər çox yalvardımsa, onlar bir o qədər çox səpələndilər; və indi onlar sanki bunları otağın hər tərəfinə, döşəmənin üstünə və otaqdakı hər bir mebel parçasının üzərinə səpələyirdilər.”

“Sonra gördüm ki, onların həqiqi cəvahirat və sikkələr arasında saysız-hesabsız miqdarda saxta cəvahirat və qəlp sikkə səpələdilər. Mən onların alçaq rəftarına və nankorluğuna son dərəcə qəzəbləndim və buna görə onları məzəmmət edib qınadım; lakin mən nə qədər çox məzəmmət etdimsə, onlar da həqiqi cəvahiratın arasına bir o qədər çox saxta cəvahirat və qəlp sikkə səpələdilər.

“Sonra cismani canımda qəzəbləndim və onları otaqdan bayıra çıxarmaq üçün cismani gücdən istifadə etməyə başladım; lakin mən birini bayıra çıxararkən, daha üçü içəri girir və torpaq, yonqar, qum və hər cür zibil gətirirdilər; nəhayət, onlar həqiqi ləl-cəvahiratın, almazların və sikkələrin hər birinin üstünü örtüldü və bunların hamısı gözdən uzaq qaldı. Onlar həmçinin mənim sandıqçamı parça-parça etdilər və onu zibilin arasına səpələdilər. Mənə elə gəlirdi ki, heç bir insan mənim kədərimə də, qəzəbimə də əhəmiyyət vermir. Mən tamamilə ruhdan düşdüm və ümitsizliyə qapılıb oturdum və ağladım.

“Mən bu böyük itkimə və məsuliyyətimə görə belə ağlayıb yas tutarkən, Allahı xatırladım və O’nun mənə kömək göndərməsi üçün ciddi-cəhdlə dua etdim. Dərhal qapı açıldı və bir adam otağa daxil oldu; o zaman insanların hamısı oranı tərk etdi; o isə əlində bir toz fırçası olduğu halda pəncərələri açdı və otaqdakı tozu və zibilləri süpürüb təmizləməyə başladı.

“Mən ona yalvardım ki, əl saxlasın, çünki dağıntılar arasında səpələnmiş bəzi qiymətli daş-qaşlar var idi.

Mənə dedi ki, “qorxma”, çünki “onların qayğısına qalacaqdır.”

“Sonra o, torpağı və çör-çöpü, saxta cəvahiratı və saxta sikkələri süpürərkən, onların hamısı bulud kimi qalxıb pəncərədən bayıra çıxdı və külək onları aparıb uzaqlaşdırdı. Hərəkət-dolaşılıq içində mən bir anlığa gözlərimi yumdum; onları açanda, çör-çöpün hamısı yox olmuşdu. Qiymətli cəvahiratlar, almazlar, qızıl və gümüş sikkələr otağın hər tərəfinə bol-bol səpələnmiş halda uzanırdı.

“Sonra o, masanın üzərinə əvvəlkindən xeyli böyük və daha gözəl bir sandıqça qoydu və ovuc-ovuc ləl-cəvahiratı, almazları, sikkələri toplayıb sandıqçanın içinə tökdü; nəhayət, heç biri qalmadı, baxmayaraq ki, almazların bəziləri iynənin ucundan da böyük deyildi.

“Sonra məni çağıraraq dedi: «Gəl və gör».”

“Tabutun içinə baxdım, lakin gözlərim gördüyüm mənzərədən qamaşdı. Onlar əvvəlki izzətlərindən on qat artıq parlayırdılar. Elə düşündüm ki, onları qumun içində, onları ətrafa səpələyib toz altında tapdalayan o pis adamların ayaqları ilə cilalamışdılar. Onlar tabutun içində gözəl bir nizamla düzülmüşdü, hər biri öz yerində idi; onları ora atan adamın heç bir görünən zəhmət əlaməti yox idi. Böyük sevincdən ucadan nida etdim və o nida məni oyatdı.”
Early Writings, 81–83.

Ceyms Uaytin Dipnotları

“Sandıqça” Rəbbimiz İsa Məsihin ikinci gəlişi ilə bağlı Müqəddəs Kitabın böyük həqiqətlərini təmsil edir; bu həqiqətlər dünyaya bəyan edilməsi üçün Qardaş Millerə verilmişdi.

“Əlavə olunmuş ‘açar’ onun peyğəmbərlik Kəlamını şərh etmə üsulu idi — Müqəddəs Yazını Müqəddəs Yazı ilə müqayisə etmək — Müqəddəs Kitabın öz-özünü şərh etməsi. Qardaş Miller bu açarla ‘mücrünü’, yaxud dünyanın qarşısında adventlə bağlı böyük həqiqəti açdı.

“‘Xalq gəlməyə başladı; əvvəlcə sayca az idilər, lakin getdikcə böyük bir izdihama çevrildilər.’ Advent təlimi ilk dəfə Qardaş Miller və daha bir neçə nəfər tərəfindən təbliğ ediləndə, bunun təsiri çox az oldu və bununla çox az adam oyandırıldı; lakin 1840-cı ildən 1844-cü ilə qədər, harada təbliğ olunurdusa, bütün icma oyandı.

“Mücrünün içində ‘öz müxtəlif yerlərində belə gözəl düzülmüş’ ‘hər cür və hər ölçüdə olan zərgərlik daşları, almazlar və s.’ Allahın övladlarını [Malaki 3:17] təmsil edir; onlar bütün kilsələrdən, həyatın demək olar ki, hər bir təbəqə və vəziyyətindən olub advent imanını qəbul etmiş, və öz müvafiq mövqelərində müqəddəs həqiqət işi naminə cəsarətli mövqe tutduqları görülmüşdü. Bu nizam daxilində hərəkət edərkən, hər biri öz vəzifəsinə diqqət yetirərək və Allahın önündə təvazökarlıqla yeriyərək, ‘onlar dünyaya elə bir nur və izzət əks etdirirdilər’ ki, buna yalnız həvarilərin günlərindəki kilsə bərabər ola bilərdi. Bu xəbər [Vəhy 14:6, 7] sanki küləyin qanadları üzərində gedirdi və ‘Gəlin, çünki indi hər şey hazırdır’ [Luka 14:17] dəvəti qüvvə və təsirlə hər yana yayılırdı.”

“Uçan mələk [Vəhy 14:6, 7.] əbədi müjdəni ilk dəfə vəz etməyə başlayanda, ‘Allahdan qorxun və Onu izzətləndirin; çünki Onun hökm saati gəlib çatmışdır,’ İsanın gəlişini və bərpanı nəzərə alaraq çoxları sevincdən hayqırdı; sonradan isə həmin adamlar bir qədər əvvəl onları sevinclə dolduran həqiqətə qarşı çıxıb istehza etdilər və onu ələ saldılar. Onlar cəvahiratları narahat etdilər və dağıtdılar. Bu, bizi 1844-cü ilin payızına gətirir; o zaman dağılma vaxtı başladı. Bunu qeyd edin: cəvahiratları narahat edən və dağıdanlar bir zamanlar ‘sevincdən hayqıranlar’ idi. Və 1844-cü ildən bəri sürünü ən təsirli şəkildə dağıdan və onları yoldan azdıranlar da bir zamanlar həqiqəti vəz etmiş və onda sevinmiş, lakin sonradan Allahın işini və keçmiş advent təcrübəmizdə peyğəmbərliyin yerinə yetməsinə inkar etmiş kəslər olmuşdur.”

“Qardaş Millerin şəhadəti, 1844-cü ilin yeddinci ayında səslənən Gecəyarısı hayqırtısından sonra bir neçə ay ərzində bundan ibarət idi ki, qapı bağlanmışdır, advent hərəkəti peyğəmbərliyin yerinə yetməsi idi və vaxtı vəz etməkdə haqlı olmuşuq. O, sonra Advent Herald vasitəsilə qardaşlarına möhkəm durmağı, səbirli olmağı və bir-birilərinə qarşı gileylənməməyi nəsihət etdi; Allah isə vaxtı vəz etdiklərinə görə tezliklə onları haqlı çıxaracaqdı. Bu yolla o, “hesabatlılığını” onlar üçün hiss etdiyi və bunun “çox böyük olacağını” bildiyi halda, cəvahiratlar naminə yalvarırdı.”

“Əsl olanların arasına səpələnmiş ‘saxta cəvahirat və saxta sikkə’ 1844-cü ildən bəri yalançı dönənləri, yaxud ‘yad övladları’ [Hoşəya 5:7.] açıq-aydın təmsil edir, çünki qapı bağlanmışdı.

“Dağılmış ‘cəvahirat’, ‘almazlar’ və ‘sikkələr’-in toplandığı, ‘əvvəlkindən çox daha böyük və daha gözəl olan’ ikinci ‘mücrü’, dağınıq sürünün toplanacağı canlı indiki həqiqətin geniş sahəsini təmsil edir; yəni 144.000 nəfəri — onların hamısı yaşayan Allahın möhürünə malikdir. O qiymətli almazlardan heç biri qaranlıqda qalmayacaq. Baxmayaraq ki, bəziləri ‘iynənin ucundan da böyük deyil’, Allahın Öz cəvahiratını topladığı bu gündə onlar nəzərdən qaçırılmayacaq və kənarda buraxılmayacaqlar. [Malaki 3:16–18.] O, mələklərini göndərə və

Lutu Sodomdan çıxardığı kimi onları tələsik çıxarda bilər. ‘Rəbb yer üzündə Öz işini qısa sürətlə yerinə yetirəcək.’ ‘Onu salehliklə qisaldacaq.’ Bax: Romalılara 9:28.”

“‘Torpaq və yonqar, qum və hər cür zibil’ 1844-cü ilin payızından bəri ikinci gəlişə inananların arasına gətirilmiş müxtəlif və çoxsaylı yanlışlıqları təmsil edir. Burada onlardan bir neçəsinə toxunacağam.”

“1. ‘Çobanlar’dan bəzilərinin Gecəyarısı fəryadı verildikdən dərhal sonra təkəbbürlə tutduqları mövqe bundan ibarət idi ki, yeddinci ay hərəkətini müşayiət edən Müqəddəs Ruhun təntənəli, qəlbləri əridən qüdrəti mesmerik təsir imiş. Corc Storrs bu mövqeyi tutanların ilk sıralarında idi. Onun 1844-cü ilin sonlarında, o zaman Nyu-York şəhərində nəşr olunan Midnight Cry-da çıxmış yazılarına baxın. J. V. Himes 1845-ci ilin yazında Albany Konfransında demişdi ki, yeddinci ay hərəkəti yeddi fut dərinliyində mesmerizm yaratmışdır. Bunu mənə orada iştirak etmiş və həmin qeydi eşitmiş bir şəxs söyləmişdir. Yeddinci ay fəryadında fəal iştirak etmiş başqaları isə sonradan həmin hərəkəti İblisin işi adlandırmışlar. Məsihin və Müqəddəs Ruhun işini İblisə aid etmək Xilaskarımızın günlərində küfr idi və indi də küfrdür.

“2. Müəyyən zamanla bağlı çoxsaylı təcrübələr. 2300 gün 1844-cü ildə başa çatdığından bəri, müxtəlif şəxslər tərəfindən onların yekunu üçün kifayət qədər çox tarix müəyyən edilmişdir. Onlar bunu etməklə ‘sərhəd nişanlarını’ yerindən qaldırmış və bütün advent hərəkətinin üzərinə qaranlıq və şübhə salmışlar.

“3. Spiritizm bütün öz xəyali təsəvvürləri və ifratları ilə. Ölüm gətirən dəhşətli bir iş görmüş bu İblis hiyləsi çox münasib şəkildə “yonqarlar” və “hər cür zibil” ilə təmsil olunur. Spiritizmin zəhərini içənlərin bir çoxu keçmiş advent təcrübəmizin həqiqət olduğunu qəbul etmişdi və məhz bu faktdan ötrü bir çoxları belə düşünməyə sövq edilmişdir ki, spiritizm 1843 və 1844-cü illərdə Allahın böyük advent hərəkətlərinə rəhbərlik etdiyinə inanmağın təbii bəhrəsi idi. Peter, “məhvedici bidətləri araya gətirəcək, hətta onları satın almış Rəbbi də inkar edəcəklər” deyərək həmin şəxslər haqqında danışaraq belə deyir: “ONLAR ÜZÜNDƏN HƏQİQƏT YOLU PİSLƏNƏCƏKDİR.”

“4. S. S. Snow özünü ‘Peyğəmbər İlyas’ kimi təqdim edərək” Bu adam öz qəribə və vəhşi fəaliyyəti dövründə ölümə aparan bu işdə öz rolunu da oynamışdır və onun tutduğu yol, bir çox səmimi canların düşüncəsində gözləyən müqəddəslər üçün həqiqi mövqeyi nüfuzdan salmağa meylli olmuşdur.

Səhvlərin bu siyahısına mən daha çoxlarını da əlavə edə bilərdim; məsələn, Vəhy 20:4, 7-dəki keçmişdə olmuş “min il”, Vəhy 7:4; 14:1-dəki 144.000, Məsihin dirilməsindən sonra “qalxıb qəbirlərdən çıxanlar”, işsizliyin təlimi, körpələrin məhv edilməsi təlimi və s. və i.

“Bu yanlışlıqlar o qədər səylə yayılmış və intizar içində olan sürüyə o qədər təlqin edilmişdi ki, Qardaş Miller yuxunu gördüyü vaxt həqiqi cəvahiratlar ‘gözdən uzaqlaşdırılmışdı’ və peyğəmbərin sözləri tətbiq oluna bilərdi — ‘Və hökm geri çevrilir, ədalət isə uzaqda dayanır,’ və s. və i.ə. Bax: Yeşaya 59:14. O vaxt ölkədə indiki həqiqətin işini müdafiə edən bir advent qəzeti yox idi. The Day-Dawn kiçik sürünün həqiqi mövqeyini müdafiə edən sonuncu qəzet idi; lakin Rəbb Qard. Millerə bu yuxunu verməzdən bir neçə ay əvvəl o da fəaliyyətini dayandırdı; və son canvermə çırpıntısında yorğun, ah-zar edən müqəddəslərə onların son

qurtuluşunun vaxtı kimi o zaman gələcəkdə otuz il uzaqda olan 1877-ci ili göstərdi. Vay! vay! Təəccüblü deyil ki, Qardaş Miller yuxusunda bu kədərli vəziyyətə görə ‘oturub ağladı’.

“Qardaş Miller 22 dekabr 1849-cu ildə ölüm yuxusuna getdi; bu, onun yuxusunda deyilən aşağıdakı sözləri yerinə yetirdi: «Səs-küyün içində bir anlıq gözlərimi yumdum.» Bu ecazkar yerinə yetmə o qədər aydındır ki, bunu görməmək heç kəsə nəsib olmayacaq.”

“Sandıq, on qız məsəlində göstərildiyi kimi, Qardaş Millerin dünyaya bəyan etdiyi advent həqiqətini təmsil edir. [Matthew 25:1–11.] Birincisi, vaxt — 1843; ikincisi, ləngimə vaxtı; üçüncüsü, gecəyarısı fəryadı — yeddinci ayda, 1844-cü ildə; və dördüncüsü, bağlanmış qapı. 1843-cü ildən bəri ikinci gəlişə dair nəşrləri oxumuş heç kəs inkar etməz ki, Qardaş Miller advent tarixində bu dörd mühüm məqamı müdafiə etmişdir. Həqiqətin bu ahəngdar sistemi, yaxud “sandıq”, öz təcrübələrini rədd etmiş və Qardaş Millerlə birlikdə dünyaya belə qorxusuzcasına təbliğ etdikləri məhz o həqiqətləri inkar etmiş olanlar tərəfindən parçalanmış və dağıntıların içində səpələnmişdir.”

“O zaman kilsə saf olacaq və ‘Allahın taxtı önündə qüsursuz’ duracaq; bütün səhvlərini, nöqsanlarını və günahlarını etiraf etmiş, bunları Məsihin qanı ilə yuyulmuş və silinmiş olaraq, onlar ‘ləkəsiz, qırıqsız və ya buna bənzər hər hansı bir şeysiz’ olacaqlar. O zaman onlar ‘əvvəlki izzətlərindən on qat artıq izzətlə’ parlayacaqlar.” JAMES WHITE Oswego, may, 1850.